

COMENTARIUL POLITIC

de AL. IVASIU

Incepînd această rubrică, înfii să ne definim obiectul și să ne lămurim rosturile, ca un fel de program care să ne oblige. Trăim într-o lume a informației, a filmului, se petrec evenimente dintre care multe ne determină direct sau indirect. Viețile oamenilor sînt legate mai strîns în societatea modernă, decît într-o societate în care fiecare își vede de treaba lui. Membri ai societății, nu sîntem doar spectatori, toți facem cîte ceva care hotărăște printr-un lanț lung de cauze și efecte viața altora și a întregii societăți. Sfera politică este foarte largă în societatea noastră, ea nu se referă doar la conducere și repartiri de putere, cuprinzînd acțiuni foarte variate, toate acele acțiuni legate de comunitate. Politica nu este numai treaba unor instituții, ci a fiecărui cetățean, nu cuprinde numai o hotărîre importantă, dar și o acțiune economică, efortul pentru săvîrșirea unui mare obiectiv industrial, o problemă morală în dezbaterea societății, un act cultural de seamă cu mari repercusiuni, tot ce privește viața și viitorul poporului nostru. Societatea socialistă are un program, este prin definiție deschisă spre viitor, își propune o neîncetată perfecționare, în toate domeniile. Trăm cu conștiința că ziua de mîine nu va repeta pe aceea de astăzi, că va trebui să găsim forme adecvate pentru a dezvoltarea neîncetată, economică, politică, instituțională, culturală, juridică. Urmărea acestui program, gîndirea punctelor nodale, descoperirea principii și a consecințelor în spațiul faptelor, integrarea evenimentelor în marele efort de construcție și dezvoltare, pot fi pasionate. Să ne punem întrebări și să răspundem la ele, să fim contemporani cu noi înșine, să observăm tendințele și dinamice, să deducem din ce se întîmplă ce se va întîmpla. Acesta este rostul principal al unui comentariu politic. El trebuie să reflecte marile tendințe ale societății noastre socialiste, trebuie să facă înțelesă politica partidului, dar are și mai

(Continuare în pag. a II-a)

Combinatul siderurgic Hunedoara: Se elaborează o nouă sârjă de oțel

O ÎNTREBARE LA POARTA UZINEI „RULMENTUL” DIN BRAȘOV DE CE V-AȚI PĂRĂȘIT ÎNTREPRINDEREA?

Nici dacă aici, la poarta uzinei „Rulmentul” din Brașov, s-ar vinde bilete pentru meciurile de fotbal ale echipei „Steagul roșu” și tot n-ar fi o mare aglomerație, o mare mulțime. În fiecare dimineață, Tinerii, căci cei mai mulți sînt tineri — sosesc de obicei pe la orele 9 pentru ca jumătate de oră mai tîrziu un funcționar al serviciului personal să-și întîmpine cu căldură, trecîndu-și mințile de bucurie.

— Bine ați venit, le zice el.

— Să trăiți, răspund unii.

— Salut, ne Petrică (numele este convențional), ce mai faci? răspund alții. Aceștia din urmă îl tratează cu amicitie pe funcționar. El se cunoște, își string afectuos mințile. Au mai avut de-a face împreună. Și apoi începe operațiunea cea mai simplă cu putință: angajarea

noilor (și vechilor) muncitori. Cine a vorbit de burocratie, de formalism, de arcaia funcționării de la ghișeu? Totală eroare. Cel puțin aici, la poarta uzinei „Rulmentul”, unde respectivul tînăr lucrează cu iteala și corectitudinea unui calculator electronic, model 1980. Explicația este simplă: funcționarul este foarte interesat în munca sa, pentru că n-are îndatorire mai sîntă de cît aceea de a angaja muncitori. Cît mai mulți muncitori. Nu contează meseria, nu contează dacă au sau n-au o meserie, Totul e să angajeze. Altfel, el știe că uzina va „merge” ca o mașină cărcă și s-a spart un rulment. Si-apoi mai e și rutina. De ani de zile, el face fără întrerupere, zi de zi, această muncă, la poarta uzinei.

— Cam cîți ați angajat în viața dumneavoastră?

— În viața mea de salariat al serviciului personal, mai precis în ultimii cinci ani, — vreo zece mii.

— Și cîți salariați are în prezent uzina?

— Peste două mii...

— Imi încredun sprincenele a nedumerire. El înțelege și se grăbește să mă lămurească cum vine chestia.

— Știți, eu îi angajez, iar un alt coleg de-al meu — în pararele, îi decontează. Deci, cam cîți intră pe la mine, cam tot atîția ies pe la el.

— Nu-i nici o exagerare. Uzina „Rulmentul” din Brașov, renumită pentru calitatea produselor sale, nu este mai puțin renumită — cel puțin pe plan local — pentru marea fluctuație a forței de muncă pe care — cu stoicism o suportă de ani de zile. Ca un aspirator uriaș ea înghite zilnic zeci de noi salariați, care îi bat la poartă, de multe ori aceiași care cu puțin timp în urmă pleaseră din ea — pentru ca în ciuda acestui zel să ducă totuși în permanență lipsă de muncitori. Cîți vin, atîția pleacă. În semestrul

constituie un loc ideal pentru organizarea petrecerilor plătute și recreative a orelor libere ale elevilor. Diferitele forme sub care acestea s-au pus la dispoziția tineretului au declanșat în rîndul acestuia un interes care

— Și cîți ați angajat în viața dumneavoastră?

— În viața mea de salariat al serviciului personal, mai precis în ultimii cinci ani, — vreo zece mii.

— Și cîți salariați are în prezent uzina?

— Peste două mii...

— Imi încredun sprincenele a nedumerire. El înțelege și se grăbește să mă lămurească cum vine chestia.

— Știți, eu îi angajez, iar un alt coleg de-al meu — în pararele, îi decontează. Deci, cam cîți intră pe la mine, cam tot atîția ies pe la el.

— Nu-i nici o exagerare. Uzina „Rulmentul” din Brașov, renumită pentru calitatea produselor sale, nu este mai puțin renumită — cel puțin pe plan local — pentru marea fluctuație a forței de muncă pe care — cu stoicism o suportă de ani de zile. Ca un aspirator uriaș ea înghite zilnic zeci de noi salariați, care îi bat la poartă, de multe ori aceiași care cu puțin timp în urmă pleaseră din ea — pentru ca în ciuda acestui zel să ducă totuși în permanență lipsă de muncitori. Cîți vin, atîția pleacă. În semestrul

ARENEL VACANȚEI

Patru milioane de elevi din școlile de toate gradele se află în vacanța de vară. O dată cu aceasta și pentru organizatorii vacanței s-au amplificat preocupările în vederea angrenării elevilor la acțiuni dintre cele mai utile și interesante. În această privință activitatea de educație fizică și sport oferă o varietate de forme atractive și reconfortante de practicare a exercițiilor fizice, a sportului și turismului.

Fără a ne propune să intrăm în detalii pe această temă considerăm, totuși, necesar să facem cîteva referințe la unele aspecte de actualitate și cu caracter practic pe care le ridică organizarea și desfășurarea activității sportive pe plan local cu elevii care nu merg în tabere și excursii interjudețene și care în multe locuri este neglijată și slab organizată.

Un aspect important al rezolvării unei activități sportive de amploare și la nivelul cerințelor, îl reprezintă în primul rînd asigurarea condițiilor materiale corespunzătoare. După cum au demonstrat inițiativele reușite din

trebuie valorificat printr-o organizare cât mai atentă și judicioasă. Tocmai de aceea important pentru reușita acțiunii este forma sub care se concepe organizarea activității sportive de masă și modul cum se rezolvă accesibilitatea elevilor. La orașe, unde mai ales dimineața mulți elevi rîmîn fără supravegherea

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6591 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARTI 28 IULIE 1970

ÎN
OBIECTIV
RECOLTA
1970

PRIMIRE LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Luni, 27 iulie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit la Mangalia-Nord pe compozitorul grec Mikis Theodorakis, militant de frunte pe tărîmul luptei pentru triumful cauzei democrației, libertății, progresului și păcii, care se află în vizită în țara noastră.

La primire au participat tovarășii Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., și Ghizela Vass, șef de secție la C.C. al P.C.R.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

(Agerpres)

TINERII ABSENTEAZĂ, DAR NICI NU AU FOST SOLICITAȚI...

De la Comitetul județean Timiș al U.T.C. am plecat în teren înarmați cu asigurarea că la ultima plenară toți secretarii comitetelor comunale au primit

indicații exacte privind mobilitatea tinerilor în campania agricolă, inclusiv elevii și studenții aflați în vacanță. Un prim pas la C.A.P. Chizdău. În cîmp îl înțelegem pe inginerul Petru Maghiar.

fi rămas în întirziere vreo lucrare”. „Băiatul meu, ne mărturiseste cooperatorul Ion Călin, trebuie să știe să țină și sapa în mîna, deși el va ajunge inginer”. „Am înlocuit-o pe mama la zootehnie pentru că să meargă la sapă” mi-a spus Eugenia Paca, pe care am găsit-o în aceeași la același sector. Declarații în esență similare ne-au făcut și alți părinți sau tineri înținși pe cîmp, în zootehnie sau la grădina.

Telegrama cetățenilor Dejului adresată tovarășului Nicolae Ceaușescu

MULT STIMATE TOVARĂȘE CEAUȘESCU,

Noi, cetățenii municipiului Dej, loviți dureros de calamitatea inundațiilor din acest an, trăim o continuă acțiune de refacere și dezvoltare a vieții economice și sociale a așezării noastre năpăstuite de potopul apelor prăvălitate peste noi în mod neprevăzută și ca niciodată. Am repus în activitate toate întreprinderile și instituțiile lovite de calamitate, am recondiționat și refacem locuințe inundate. Construirem întregi cartiere cu locuințe personale și blocuri cu apartamente particulare și de stat. Pînă în prezent, toate cele 220 de apartamente, suplimentare la planul pe 1970, ca urmare a inundațiilor, sînt în lucru, iar pînă la finele acestui an, vor fi date în folosință familiilor sinistrate.

Cu toate acestea, nimic, nici o preocupare nu poate stăvili sentimentul nostru de stimă și prețuire nemărginită ce se îndreaptă spre dumneavoastră, iubite tovarășe Ceaușescu. Nu putem uita că tot ceea ce facem e cu poajă și sprijin.

(Continuare în pag. a V-a)

— Din cele 270 hectare însumate cu grîu am recoltat aproape 50. Restul, cu cele patru combine și viteza de lucru mică în comparație cu posibilitățile reale ale utilajelor, împusă de iarbă și umiditate, sperăm să le terminăm pînă în 10 august.

— Care este prezența tinerilor, a elevilor și studenților din comună aflați în vacanță?

— Foarte bună. Chiar dacă aici astăzi nu sînt decît doi, i-ați fi putut înțînii pe unii din ei la prîși, în sectorul zootehnic, în legumicultură. Și-au ajutat părinții. Și ori de cîte ori este nevoie sînt prezenți.

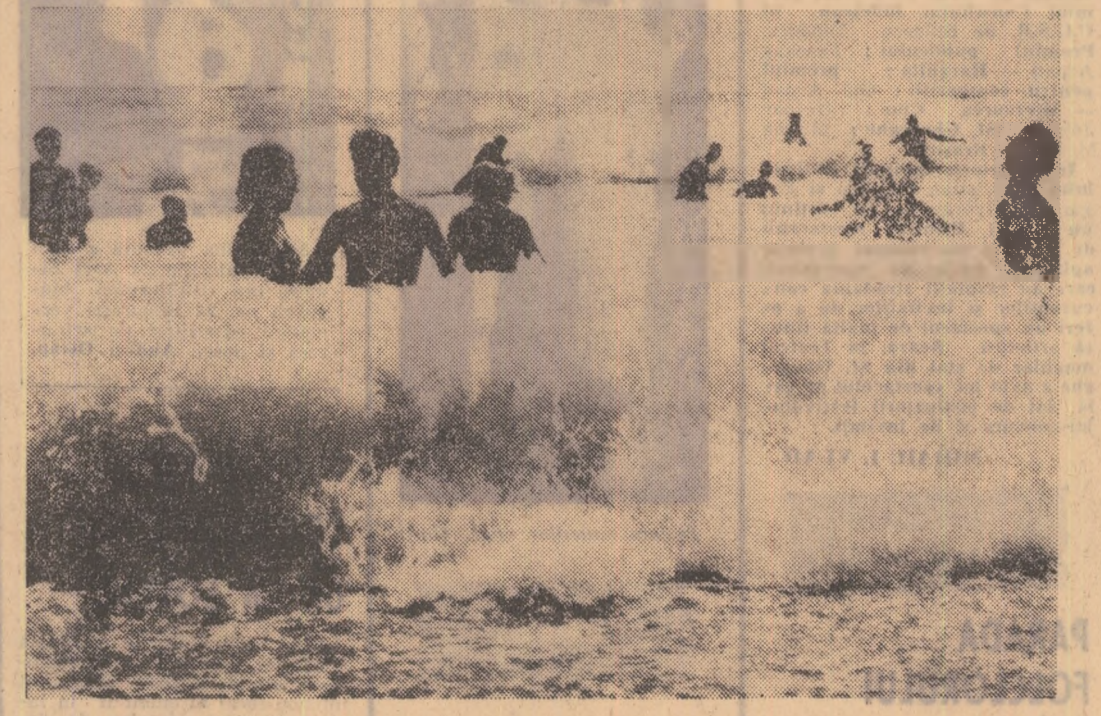
Elena Tadea, o tînără delegată la comitet, ne prezintă o întregă listă cu astfel de tineri. Ecaterina Mihaic, elevă în clasa a XI-a la liceul din Belint, Gheorghe Călin — anul II Electrotehnică și Căcrilă Hateg — anul III Studii economice din Timișoara, Eugenia Paca, din clasa a XII-a tot din Timișoara și mulți alții. „La noi — ne spune președintele C.A.P., Constantin Hagej — nu s-a întîmplat să

ION DANEA

(Continuare în pag. a III-a)

ROMULUS LAL

(Continuare în pag. a III-a)

In apa mării

MESERII

de GR. C. MOISIL

E fără îndoială că un om înlînește în viața lui și oameni care au aceeași meserie cu el, și alții care au o cu totul altă meserie. E nevoie deci ca oricine să aibă o înțelegere a muncii altuia.

Eu sînt matematician, dar nu e bine să-mi închipui că munca unui inginer în uzină seamănă cu a mea. Evident sînt puncte comune: e tot muncă omenescă și nu se poate contesta că și una și cealaltă au toate caracteristicile comune tuturor muncilor omenesti.

Dar numai cînd voi ști în ce diferă munca mea de cea a unui inginer în fabrică, a mea și a acestuia de cea a unui pilot, a mea și a acestora de cea a unui sondor, de cea a unui miner, de cea a unui muncitor într-o fabrică în care se lucrează la bandă, și a tuturor de cea a unui muncitor într-o uzină automatizată, abia atunci voi putea spune că trăiesc în lumea de azi.

M-a interesat mult un roman (cum îl chema? dar pe autor?) în care era descris felul cum se muncete într-o fabrică de automobile: cum se montează, cum se controlează execuția.

N-aș spune că meseria mea e mai cunoscută.

Există meserii poetice. În copilăria mea era cea de cavalierist. Cîț era de frumos să te imaginezi mereu călare, zburînd peste dealuri și cîmpii fără să te oprești niciodată. Sau foarte puțin la fîntina unde o zînc exotică îți întinde cofita cu apă rece, în timp ce calul bea din iugheab.

Curînd meseria poetică a cavalieristului a fost înlocuită cu cea a aviatorului. Curajul de a înfrunta cerul făcînd tot felul de zboruri primejdioase.

E astăzi meseria poetică cea de cosmonaut?

Unele meserii sînt la modă. În tinerețea mea era cea de inginer. Azi e cea de cercetător științific.

Unele discipline științifice sînt la modă. În tinerețea mea era fizica atomului, azi e matematica.

Un om are dreptul să se mîndrească fie fiindcă are meseria cea mai poetică, fie că o are pe cea mai la modă.

Un om n-are dreptul să disprețuiască meseria altuia. Și ca s-o poată respecta trebuie s-o cunoască.

E o meserie din care toți copiii nu cunosc decît aspectele ei neplătute: aceasta e meseria de profesor. Oricare dintre noi ne amintim cum ne-am necăjit profesorii. Se necăjeau și cînd n-aveau dreptate: de exemplu cînd ne prindeau cu lecția ne-văzută. Ce pierdea el că eu nu știam lecția? De ce se necăjea? Asta n-am aflat-o decît mult mai tîrziu. Se necăjea și cînd știa că-l necăjeam. Unuia-i puti o pioneră pe scaun; altuia îi zvîrlir un ghemotoc de hirtie, cînd e cu spatele. Altora nu, n-ai fi îndrăznit. Sînt mulți cei care nu știu decît aspectele neplătute ale meseriei de profesor. Pe cele plătute nu le știe decît profesorul.

E o meserie despre care nu se știu decît unele aspecte plătute: e cea de cercetător științific. Ei trăiesc pe un plan mai ridicat decît restul oamenilor. Munca lor nu numai că e muncă intelectuală, dar e muncă de creație. Inventează lucruri noi. Descoperă fapte noi, principii noi, teoreme noi, demonstrații noi. Ei, cercetătorul științific, știe la un moment dat un lucru pe care nu-l mai știe nimeni pe lume; îl știe numai el. Darnic, îl spune tuturor. Și cu cît îl află mai mulți, cu atît mai mult e al lui. Lumea-nțreagă spune că e al lui. Ii dă numele lui: teorema lui Pitagora, postulatul lui Euclid, principiul lui Arhimede, ecuațiile lui Lagrange, atomul lui Bohr, relativitatea galileeană și relativitatea einsteiniană, constanta lui Planck, legea lui Boyle-Marriott, geometria lui Lobacevski, algebra lui Boole, mecanica lui Schroedinger.

(Continuare în pag. a II-a)

PLEDOARIE PENTRU MIȘCAREA ÎN AER LIBER

TEATRUL DIN SIBIU ALEARGĂ DUPĂ SPECTATORI Scopul (nobil) nu scuză mijloacele (ieftine)

În urmă cu trei luni, în mai, Teatrul din Sibiu venea în turneul bucureștean cu un repertoriu foarte sonor: Shakespeare, Radu Stanca, Lucian Blaga. Turneul a eșuat. Presa l-a consemnat mai mult cu titlu informativ, publicul a evitat în asemenea mod sala Operii (unde au avut loc spectacolele) încît se putea număra mai multe scaune goale decît spectatori. Am zice: un turneu eșuat — un accident. Dar, pe harta teatrală a țării, Sibiu se prezintă la linia de plutire. În anonim. Suficientă? Mediocritate a forțelor artistice? Indiferență a colectivului în fața posibilității străluciri creatoare? Lipsă de interes din partea publicului sibian?

La Sibiu pare să ni se confirme ultima ipoteză: apatia publicului. Teatrul nu are public. „Dar îl avea. Un public prieten și numeros. S-a pierdut în ultimii 3-4 ani. Fiecare an — un număr mai mic de spectatori” — ne spune organizatorul de spectacole H. Zigler.

Motivul? Repertoriul promis la început de stagione nu e respectat. Spectacolele sînt suspen-

date cu o oră-două înainte de reprezentare. Actorii și regizorul tînăr existenți în teatru sînt nefolositori. Într-un cuvînt, crasă neseriozitate.

Tovarășul Stratulat, de la Comitetul municipal U.T.C.: „Teatrul la noi este o ruină. O ruină care vrea să strălucească. Repertoriul propus — strălucirea — era formidabil de pretențios. Am zis: vor să facă educație estetică. Spectacolele — ori nereușite, ori înlocuite cu texte palide, minore. Deci, am crezut întîi că vom vedea piese „grele”. Era un prag înalt, dar avea șanse de reușită. Dar tineretul sibian a fost mereu absent din preocupările teatrului”.

Repertoriul stagnînt ’69: „Al 4-lea anotimp”, „Excuză”, „Cu ochii legați” (comedia bulevardieră de Feydeau), „Moartea ultimului golani” și un experiment după textul „Năpasta”. Singurele momente interesante, de tînută: Recitalurile Blaga, Radu Stanca.

— Ce piese pentru tineret au

LILIANA MOLDOVAN

(Continuare în pag. a IV-a)

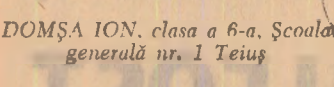
GH. VLĂDICA

(Continuare în pag. a V-a)

ZECE COPII — ZECE EROI!

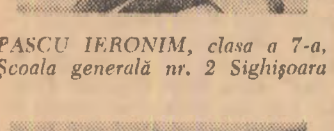
RUSU VASILE, clasa a 5-a, Liceul nr. 2 Dej

DOMŞA ION, clasa a 6-a, Școala generală nr. 1 Teiuș

VASILE OCTAVIAN, clasa a 6-a, Școala generală nr. 9 Satu-Mare

PĂSCU IERONIM, clasa a 7-a, Școala generală nr. 2 Sighișoara

TISE GHEORGHE, clasa a 7-a, Școala generală nr. 9 Satu-Mare

MUNTEANU DANIEL, clasa a 7-a, Școala generală nr. 3 Alba-Iulia

RUSU MIHAIL, clasa a 6-a, Liceul nr. 2 Dej

BONE GH., clasa a 7-a, Școala generală nr. 9 Satu-Mare

CINDEA ION, clasa a 8-a, Liceul nr. 2 Tirnăveni

SĂTMĂR AUGUSTIN, clasa a 5-a, Școala generală nr. 2 Dej

AMINTIREA LUI NICOLAE LABIŞ

Cu un an în urmă, Comitetul pentru cultură și literatură...

Concursul de poezie „Nicolae Labiș” este deschis, ca și precedenții...

ION BELDEANU

„NUFĂRUL” — LA A III-A EDIȚIE

Duminică, 26 iulie, în parcul natural „Mesteceanu”...

MIHAIL I. VLAD

PARADA FOLCLORULUI VRINCEAN

Festivalul, deschis sâmbătă, 25 iulie, în cadrul Muzeului de etnografie...

O NOAPTE ALBĂ

E noapte tîrzie. Plouă în continuare. La orele 23.17 șeful stației C.F.R. din Rm. Vlcea...

ALEXANDRU CIOBOTARU

„Dreptul de a te naște” răsărește la Victoria (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 20.45)...

SOL ARTIFICIAL?

Specialiștii afirmă că în curînd cultura plantelor în sere va fi revoluționată de folosirea solului artificial.

TURISM

„SERBĂRILE MĂRII”

Luni seară, pe litoral a început tradiționala manifestare artistică „Serbările Mării”...

ȘTAFETĂ CICLOTURISTICĂ

În județul Timiș a început desfășurarea ștafetei cicloturistice între cluburile școlare...

ZILELE TRECUTE, PE SCENA TEATRULUI DIN GALAȚI

Zilele trecute, pe scena teatrului din Galați s-a prezentat în premieră spectacolul „Un îndrăgostit suspect”...

CLUB PENTRU CONSTRUCTORII DE LA LOTRU

La Voinești, în această frumoasă colină, a fost inaugurat un nou local al clubului în incinta marelui complex de servicii...

MARK TWAIN

Continuînd activitatea de răspîndire a unor valori culturale pe disc, „Electroord”-ul a difuzat zilele acestea „Print și cerșetor”...

TR. P.

V. RĂVESCU

Un militant socialist — DOCTORUL GHELERTER

PANTEON

Născut în 27 ianuarie 1873, în puternicul tiner socialist care era Iașul în vremea aceea, tânărul Litman Gheletter s-a format de timpuriu în spiritul idealului nobil al luptei de dezrobire a proletariatului...

MESERII

Și rezultatele la care ajunge sînt o binefacere pentru omenire: Pasteur a vindecat omenirea de turbare și idelle lui continuă s-o vindece de multe boli...

COMENTARIUL POLITIC

rea calitate de a nu rămîne doar un act de lamurire, de cunoaștere, ci trebuie să și acționeze...

PEȘTERA MUJICILOR (jud. Gorj)

MARK TWAIN

TR. P.

V. RĂVESCU

MARTI 545 Zi la PRONOEXPRES

SPENTRU TIMPUL DV. LIBER

CINEMA

SUNETUL MUZICII

ASTEAPTĂ PINA SE INTUNECA

OMUL CARE NU POATE FI ACUZZAT

ARMANDO CALUL ALB

DEBUTUL DE CINTECUL PREZENT

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

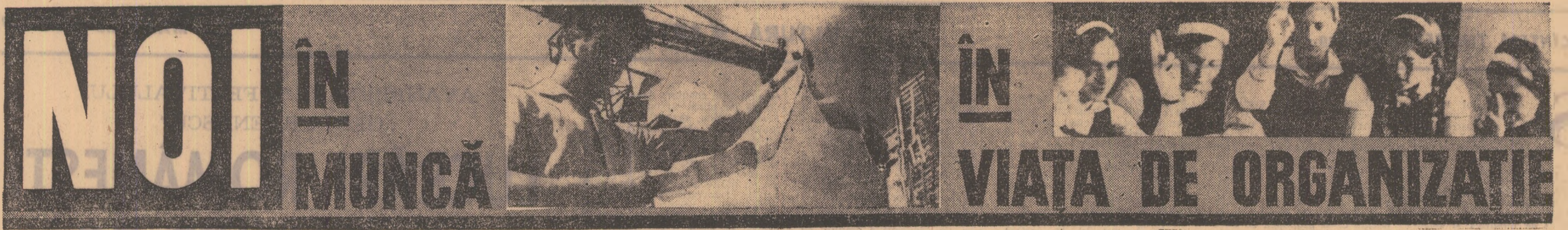
ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

ARMANDO CALUL ALB

PE ORDINEA DE ZI,
UN SINGUR PUNCT

Ce hotărăște ADUNAREA GENERALĂ

Ceea ce poate asigura, spunem, mai multă eficiență adunării generale este mutarea unghiului de abordare de la problemele oarecum exterioare organizației U.T.C. către problemele sale intime, care-i conturează peisajul activității de fiecare zi. Însă simpla mișcare de rotație a aparatului de filmat nu este suficientă pentru a obține un film cu totul nou. Pentru aceasta mai e nevoie de încă ceva.

Participam, de pildă, nu de mult, la o adunare generală a organizației U.T.C. de la O.C.L. - Ciurgiu. Se aflau în sală tineri de la toate unitățile comerciale din oraș. Materialul prezentat se referea la noul sistem de salarizare, explica amănunțit câteva din prevederile lui, mai amintea și despre legea organizării și disciplinei muncii, după care au urmat nenumărate exemple pozitive și negative — și așa. Nedumerit, am încercat să știu care fu sursa rațiunii convocării acestei adunări. Cu atât mai mult, cu cât știam că „tot în aceeași sală se mai discutase o dată despre noul sistem de salarizare, în fața tuturor salariaților O.C.L., cu calcule și explicații date la tablă”. Mi s-a răspuns că după aceea apăruseră în rândul tinerilor anumite nelămuriri și întrebări, care au făcut necesară reluarea problemei. Explicația aceasta sporește însă nedumeririle fiindcă, în mod firesc, cel mai potrivit loc de lămurire a oricăror întrebări fusese tot cealaltă adunare, în care se discutase cu creta în mână, la tablă, și mai mult decât atât, materialul prezentat acum nu ridică deloc niște probleme specifice, deosebite, ci vorbea tot la modul general despre „importanța... „avanzatele...” și așa mai departe. Încercarea de a pătrunde în niște fenomene proprii organizației U.T.C., de a rezolva întrebările puse de utociști se transformase în cele din urmă într-o conferință. Cea mai bună dovadă: din cei circa 70 de tineri prezenți la adunare, nu simțiseră nevoia să ia cuvântul decît patru și nici aceștia nu rostiseră decît niște angajamente oarecare. Așa încît membrii organizației s-au despărțit, în final, fără să hotărască de fapt nimic, fără să rezolve nici o latură a muncii lor cotidiene. Un singur moment le-ar fi putut oferi, totuși, prilejul s-o facă, atunci cînd a fost supus spre aprobare și programul trimestrial de activitate întocmit de comitetul U.T.C. Dar despre el nu s-a avansat nici măcar o singură părere în discuții, a trecut pur și simplu neobservat.

Exemplul este citit se poate de potrivit pentru a demonstra că numai intenția binevoitoare de a se aborda problemele specifice unei organizații nu este deloc suficientă. Ei trebuie să i se adauge în mod obligatoriu și hotărîrea adunării generale, dorința de a rezolva chestiunile puse în dez-

baterea tuturor, prin îndemnul consecvent la atitudine și la voința lor deschisă. Am fost martor la atîtea adunări generale în care, aparent, se ataca frontal fenomenele izvorite din realitățile obiective ale organizației U.T.C.: „Participarea tineretului la procesul de producție” sau „Respectarea avutului obștesc” sau „Disciplina — factor important...”. Dar temele acestea, atît de generoase în posibilități, nu făceau decît să însire câteva afirmații la fel de generale ca și titlurile lor, nu uitau să adauge clasicele exemple cu plus și cu minus, însă nu cereau nimic tinerilor, adunării, nu puneau în final o întrebare care mie mi se pare esențială: și acum, băieți, spuneți și voi ce credeți că ar trebui să întreprindem în această situație? Cel mult, pe undeva printre frazele referatului, se putea întîlni și una ca aceasta, sever autoritară: „comitetul U.T.C. va trebui să ia toate măsurile”. Severitatea era cu totul inutilă însă, fiindcă în felul acesta tocmai capitolul măsurilor se amîna de la o adunare la alta, la înfinit. La urma urmei, cînd anume, dacă nu acum, în adunarea generală, trebuie să fie formulate hotărîrile? Acesta este momentul cel mai indicat, fi avem pe toți adunați la un loc și de aceea le-am și solicitat prezența, este nevoie nu numai de participarea lor pasivă, ci de atitudinea lor, de părerile cele mai diverse, din care să

poată fi reținute cele care vor conduce neîntîrziat la rezolvarea neajunsurilor semnlate. Acesta este scopul cel mai înalt al adunării generale, rațiunea ei profund democratică, de a discuta și a pune la punct cu participarea tuturor ceea ce aparține tuturor. Următoarea adunare ar putea, bineînțeles, să ceară comitetului U.T.C. ca, respectînd aceiași principii al democrației, să-i raporteze cum a îndeplinit hotărîrile luate anterior, mergînd astfel mai departe pe treptele eficacității, în loc să se mulțumească cu obișnuitul refren al însărcinării comitetului, venicîc reluat de la o lună la alta.

Din păcate, trebuie să admitem însă că, de multe ori, adunările generale nici nu-și propun un subiect de conferință. Mi-a fost dat să aud nu o dată, de la unii secretari de organizații, recunoașterea lăudabilă de sinceră că „așa, ca să le rezolvăm definitiv, nu prea...”. Dar uneori nici nu mai e nevoie de precizarea aceasta pentru că faptele te duc și singure la aceeași concluzie. Fenomenul, întîlnit deseori, de a se discuta într-o adunare despre participarea în producție, de exemplu, pentru ca după un an de zile sau după numai câteva luni să fie nevoie de o nouă revizuire, uneori chiar în aceeași formulare, este cel mai bun argument că nici prima dată nu s-a ajuns pînă la toate consecințele și învățămintele ce se puteau trage dintr-o analiză într-adevăr al obiect.

Explicația este destul de simplă. Problema participării la muncă, sau cea a disciplinei în producție sînt preocupări comune unui mare număr de organizații U.T.C., încît devin, dacă ne lăsăm tentați de aspectele lor mai mult sau mai puțin identice tuturor, tot un subiect de conferință. Important este să fie tratate nu în laturile care constituie puncte comune cu activitatea altor organizații, ci în ceea ce le deosebește, ceea ce aparține exclusiv unei singure organizații, imposibil de a se repeta în altele. Este poate unica modalitate ca adunarea generală să obțină în originalitate și, deci, în profunzime. Pentru că așa cum spunea, despre „contribuția tineretului la realizarea sarcinilor de plan” am văzut și am auzit multe lucruri, s-a vorbit și se vorbește deseori. În schimb, sînt mult mai puține situațiile în care obiectul adunării să-l dea o singură întrebare: în secția noastră s-au desfășurat pînă acum trei olimpiade profesionale. De ce, atunci, continuăm să crească reburile? Ceea ce înseamnă, de fapt, punerea în discuție tot a participării la producție. Dar altfel, într-un fel care nu repetă experiența nimănui, ci o scoate la iveală pe cea proprie și o dezbate în funcție de realitățile care i-au dat naștere. Într-un fel care permite ca, în final, să se evidențieze, net, drept cel mai important punct al ordinii de zi, hotărîrea adunării generale.

D. MATALEA

(Urmare din pag. 1)
rășului inginer Victor Dragoman, șeful secției strungărie — secție cu cea mai mare fluctuație.
— Dacă m-ați fi întrebat acum trei ani, v-aș fi răspuns desigur, faptul că n-avem condiții de cazare pentru tineri. Acum le-am construit cîmine tip studențesc, cu tot confortul posibil. Și totuși pleacă. Dacă m-ați fi întrebat acum trecut v-aș fi răspuns: poate pe unități nemulțumitești. Acum, după noul sistem de salarizare și în virtutea dreptului acordat comitetului de direcție, ca să-i ajutăm și în acest sens cit mai mult cu puțină, lucrările din strungărie și forjă au fost încadrate în treapta maximă. Ciștigul a crescut cu peste 8 la sută. Și totuși pleacă. Să vă ofer un exemplu... viu. Tînărul Marcel Decariș a fost calificat la noi în secție, la cei 23 de ani ai săi ciștiga peste 1.600 lei, adică cit un inginer sau maistru începător. După numai doi ani de muncă i-a venit chef să plece. Și a plecat.

Dacă motivele invocate alături de care s-a părăsit uzina au fost acum mai multe sau mai puțin înlăturate, să încercăm să-i cunoaștem mai îndeaproape pe cei care bat la poarta uzinei.
— Unde ați lucrat ultima dată?
— Pe șantierul întreprinderii „Acumulatorul” din București, ne răspunde Ion Bărbescu.
— De ce l-ați părăsit și ați venit aici?
— Ca să mă calific...
— Dar dumneavoastră?
— Eu vin de la I.G.O., orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Tot ca să mă calific — spune Gh. Andrei.
Al treilea cu care stau de vorbă este dintre cei care au mai trecut prin uzină.
— Am lucrat aici 8 ani — spune Mircea Francisco. Acum doi ani am plecat.
A plecat fără nici un motiv serios, sînd fără să lucreze nici cîtei doi ani de zile, după care s-a reîntors. Dar de data aceasta cu un scop precis.
— După ce mă calific piec din nou, spune el, mai aproape

de casă, lîngă Cernavodă. Aș dori să mă stabilesc la un atelier de întreținere. E, oricum, un post mai bun.
Mai deschis sau mai disimulat, cei mai mulți dintre acești „grauri călători” — cum fi numea directorul uzinei — își fac calcule asemănătoare: caută, caută, pînă își vor găsi locul călduț unde să nu aibă probleme. Este optica majorității cu care am stat de vorbă. Tînărul Bărbescu s-ar fi putut califica și pe șantierul pe care l-a părăsit. Dar o meserie pe șantier „e mai grea decît una sub ac-

perămînt”. Andrei avea și el aceeași posibilitate la I.G.O. — Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Dar, „munca de pavator, în care s-a fost solicitat să se califice, nu-i frumoașă”. Francisco vrea și el „să mai încerce odată” etc.
— De ce angajați oameni care nu prezintă încredere?
— Trebuie să angajăm ceea ce ne vine — spune tovarășul Stelian Alexandrescu, adjunct șefului serviciului personal. Producția ne cere muncitori.

o existență demnă fiecărui individ al său. Dar această existență nu este concepută în afara oricăror obligații, nu poate fi concepută decît printr-o muncă demnă, printr-o dăruire totală. Despre ce muncă demnă, despre ce dăruire, despre ce seriozitate poate fi vorba la acei tineri, destul de mulți, pe care i-am întîlnit la uzina „Rulmentul” și care la vîrstă de 25—26 de ani au cariera de muncă încercată cu denumirile a cinci-zece întreprin-

— așa cum mai spuneam — strungăria și forja. Aceleași, care duc în permanență lipsă de muncitori.
— În 7 ani am calificat peste 500 de tineri. Mai avem dintr- ei vreo două sute.
— N-au prin contract obligația de a rămîne în întreprindere trei ani după calificare?
— Cum să nu. Dar își încheie fără nici o remuscare această clauză, pentru că nu-i costă mai nimic. Despăgubirea care li se pretinde este de circa... 300 lei.
Fără îndoială însă că nu toți cei care au părăsit uzina fac parte din categoria celor certați cu disciplina, cu seriozitatea. Unii au reclamat motive într-adevăr întemeiate, referitoare la condițiile de muncă din forjă și strungărie. Considerînd probabil că temperatura ridicată, gazele, curentul și zgomotul ciocanelor trebuie să facă neapărat parte din ambianța forjelor, conducerea uzinei, în ciuda fondurilor pe care le are la dispoziție, n-a depus toate străduințele pentru asigurarea unei ventilații corespunzătoare, pentru mecanizarea unor operațiuni mai grele. În strungărie utilajele sînt atât de aglomerate încît muncitorii se strecoară cu greu printre ele, iar grămizile de span, ca niște căpițe, accentuează și mai mult această impresie, stînjesc și mai mult activitatea strungărilor. Sînt realități pe care, în preocuparea sa pentru stabilizarea forței de muncă, conducerea uzinei, cadrele tehnice, nu trebuie să le uitoască.

Secțiile cu cea mai mare fluctuație în uzina „Rulmentul” sînt

Inginerul PETRU BUNEA, autorul mai multor invenții și inovații în valoare de aproape două milioane lei, ne spu-

ne: „Ceea ce-l neliniștește cel mai mult pe om, îndeosebi pe tînăr este inactivitatea. Plictisul vine întotdeauna atunci cînd minții nu i se oferă nimic spre consum. Insistența în a te preocupa de o singură problemă careia pentru un moment nu-i afli soluția, are toate șansele să te ducă la blazare, la a te considera un ins limitat intelectualmente”. Logica gândirii inginerului Petru Bunea de la laminorul de platine a Uzinei din Ofelul Rosu se desfășoară impecabil. Iți dai seama că opinia sa nu este una de circumstanță, o simplă coserie, ci reprezintă punctul final al unor deziderate interioare cristalizate în jurul unor idei căluzitoare. Cele 19 inovații făcute și aplicate în cei 12 ani de inginerie (unele dintre ele în colaborare cu muncitorii, tehnicienii sau inginerii) au adus nu numai economii uzinei de peste două milioane lei, ci i-au netezit drumul spre înțelegerea și verificarea unor principii de obicei devenite stereotipe atunci cînd recunoașterea lor se face superficial.

„AM ÎN STUDIU ÎNTOTDEAUNA CITEVA PROBLEME”

— În 1961 am realizat prima inovație: „Fabricarea unor cilindri de sprijin la caaja de laminare”. O economie de 180 mii lei. Ultima aplicată: „Procedeu de încălzire prin sudură a cilindrilor de laminare din oțel”. O economie de 1,84 milioane lei. Mai am realizat două invenții împreună cu tehnicianul Danilă Tiberiu, dintre care una este brevetată. De fac parte din metabolismul obișnuit al uzinei. Dovada o constituie și faptul că în acest an cabinetul tehnic de la această uzină, a ocupat locul I pe țară în domeniul inovațiilor. În spatele acestui fapt se află însă un alt lucru, cel constituit din reflecțiile, convinge-

de laminare” m-au ajutat foarte mult. Sînt în secție vreo 15 tineri absolvenți de liceu sau care urmează liceul la seral. În rezolvarea temei, vedeam soluția teoretică. Nu înțuiam în schimb soluția practică. Fiind în permanență în mijlocul lor, i-am convertit aceste idei. Soluția s-a articulat în timp, pînă la urmă dovedindu-se deosebit de simplă. Cu inginerul Traian Niculescu și Nicolae Suci, am perfectat pînă la punctul final, în același timp „Instalația de zin-

rele dobîndite ca urmare a căutărilor. Deși în discuția noastră n-am auzit niciodată rostindu-se cuvîntul pasune, prezența ei am simțit-o preîntîndeni. Biografia acestui om constituie o replică dată acestora care consideră că afirmării personalității îi este neapărat necesar un cadru din care să fie eliminate toate eventualele obstacole. Este foarte greu să-ți imaginezi, de pildă, că despre tehnologia unui lingou, a unei bucați de metal la urma urmelor, se poate vorbi în-

tot atît de firesc este să ai un însumec — continuă să lucreze în același loc de muncă. Mă gîndesc că mobilul faptelor lor a fost determinat de o pasiune, de un ce care refuză comoditatea. Structuri similare posedă toți tinerii. Mă întreb numai, de ce totuși la unii se epuizează atît de repede rezervorul de entuziasm, de ce se retrag într-o existență superficială, de ce se refugiază în expedițiile iluzorii ce generează comoditatea? Am fost de cîteva ori invitat de către organizația U.T.C. să le vorbesc tinerilor despre diverse probleme, în general despre acelea care vizau profesia, producția, calificarea. Mi se păreau mult mai stînjite unii de altul decît în secții. Evident, comunicarea dintre mine și ei a fost la fel de protocolară. Individualitatea fiecărui n-a fost condensată într-una colectivă posibil de realizat, doar cînd pasiunii fiecărui i se vine în întîmpinare cu un teren pe care el poate să-și-o cultive. Mi se pare cînd stau de vorbă adesea cu tinerii. Rămîn uimit de ideile pe care le au. Mă întreb numai ce lipsește ca cel puțin 10 la sută dintre ele să devină fapte fiindcă e limpede, nu orice gînd poate avea imediat un echivalent practic.

TINERII — DESPRE EI

PRODUȚIA — MEDIU OPTIMAL AFIRMĂRII

care electrolitică a benzilor laminorului la rece”, instalație ce a adus uzinei economii de circa 600 000 lei.

CREAȚIA SE NASTE NUMAI DIN PASIUNE

Documentarul prezentat, dacă ar fi să îndepărtăm pentru un moment senzațional, cu atât mai mult cu cit inovațiile fac parte din metabolismul obișnuit al uzinei. Dovada o constituie și faptul că în acest an cabinetul tehnic de la această uzină, a ocupat locul I pe țară în domeniul inovațiilor. În spatele acestui fapt se află însă un alt lucru, cel constituit din reflecțiile, convinge-

tr-un limbaj în care formulele chimice și matematice se împacă de minime cu o autentică tensiune poetică. Iar de aici pînă la a discuta despre vîrsta temperaturilor incandescente distanța este infimă.

EDUCAȚIA PASIUNII

„Adesea mă întreb: ce-i determină pe tineri să urmeze liceul? Nu mă gîndesc la acela care vîd în obținerea unei diplome un mod de căpătînire ferită. Ini este de-a-jura să-i privesc pe cei din secția pe care o conduc. Cei care n-au reușit să meargă mai departe — e atît de firesc să reușești la un examen de admitere precum

D. IOAN

● Elevii și studenții împinzesc lanurile

Recolta de porumb este bună. Ea va răsplăti hărnicia cooperativilor din comuna Putineiu — județul Ilfov (foto — dreapta) Combinatele recoltează grîul de pe ultimele hectare ale cooperativei agricole din comuna Crucea, județul Constanța (foto — stînga).

Cei peste 3.500 de tineri care au muncit pînă zilele trecute în unitățile agricole din județul Bacău la secerișul orzului nu și-au acordat, o dată cu încheierea acestei faze a campaniei, nici o clipă de răgaz. Alături de cooperatori și mecanizatori s-au angajat cu toții în bătălia grîului. Trivelștea dinamică, de un pitoresc devenit tradițional, a utecșilor elevi și studenți escortînd combinele, împinzînd lanurile de aur fierbinte, am întîlnit-o zilele acestea, și în C.A.P. Fărăoani, Ascut. Ritmul de recoltare susținut constituie tîcșitura dominantă a campaniei din județul Bacău. L-am aflat în unitățile agricole de la Hemeius, Letea Veche, Nicolae Bălcescu, Secueni. Pe Vasile Panait, secretarul comitetului U.T.C. de la C.A.P. Hemeius, l-am întîlnit pe combină. Mecanizatorii din echipa pe care o conduce și-au propus să nu se dea jos de pe tractoare sau combine decît la un ceas după asfințit. În comuna Letea Veche l-am revăzut, ca și în alți ani, în fruntea elevilor din clasele a VI-a și a VII-a ale școlii comunale pe tovarășii profesori Mihai Rotundu și Margareta Macovei. O participare masivă și substanțială la ritmul „bătăliei grîului” înscriu în acest an elevii liceului industrial din Bacău, ai liceului nr. 2 și de la școala profesională de mecanizatori.

ANDREI BARSAN

Tinerii absentează, dar nici nu au fost solicitați...

(Urmare din pag. 1)

cu un oarecare subînțeles inginerul.
Secretara comitetului comunal U.T.C., Frunzina Mironi, ne confirmă faptul că a primit indicații de la comitetul județean U.T.C. privind mobilizarea tinerilor în campania agricolă, dar...
— Tinerii noștri, preferă baia, restaurantul...
— Ce ați făcut totuși pentru a-i lămuri?
— Nu am făcut nimic.
— Atunci de unde știți că n-ar veni și la muncă?
— Păi știu noi, că ne cunoaștem.
Transcriem un alt dialog, purtat cu alți tineri pe care i-am găsit plictisindu-se pe banca din fața bibliotecii comunale: Corșariu Constantin (student la istorie-geografie), Dan Neghina (clasa a XII-a, Liceul 1 Timișoara) și Ioan Bogdan (absolvent de liceu). „Pe mine nu m-a chemat nimeni. Nu a fost nici o mobil-

zare în acest sens”. (Dan Neghina), „Eu cred că tineretul nu ar fi refuzat să facă, să zicem, o zi pe săptămînă muncă patriotică la prășitul porumbului” (Corșariu C.).

O dovadă a acestor afirmații este și faptul că atunci cînd au existat astfel de preocupări, rezultatele au fost foarte bune. De pildă, elevii liceului din localitate, solicitați fiind, au prășit 5 hectare de porumb, 4 de rădăcinoase și au ajutat la însămînțarea a 25 de hectare cartofi. Afirmatia făcută de către secretara comitetului comunal U.T.C. că tinerii nu vin, demonstrează o alarmantă comoditate care face cașă bună cu starea generală întîlnită la Belinț. Consecințele ei sînt cu atît mai dăunătoare cu cit ele favorizează eroziunea sentimentului față de muncă, pentru că prezența tinerilor, indiferent de pregătirea lor, pe cîmp, pe lîngă ajutorul real dat de către ei, semnifică și un act de conștiință.

Date fiind greutățile provocate în acest an de calamitățile naturale, în județul Suceava se iau măsuri pentru ca nici un bob din noua recoltă să nu fie risipit. Toate bazele de recepționare au fost dotate cu mijloacele necesare uscării și condiționării cerealelor. La Fălticeni, Veresti, Rădăuți, Liteni, Dornești și Suceava au fost instalate uscătoare, fiecare avînd o capacitate de 30 tone pe oră. Pentru descărcarea rapidă și transportarea spre locurile de depozitare, bazele de recepție au fost dotate cu un număr suficient de benzi transportoare, ventilatoare electrice, cîntare bascule. Acțiunea de prelulare a noii recolte a fost organizată în flux continuu pe toată durata campaniei de seceris, iar bazele de recepție, laboratoarele și magaziiile lucrează în două schimburi.

Soldatul lui Darius jucau și erau la fel ca astronautii de astăzi? Probabil că da. Dar publicul actual este la fel impresionat de scena vrăjitoarelor din Macbeth ca de cea a primei reprezentări? Nu. Se pare că progresul cu stăpînirea naturii, deci cu cât stîm mai multe ni se modifică și sensibilitatea. „Știința și arta simfonică”, spune Einstein, preferînd gustul pentru sinteză. Cîst pe care oamenii de știință dar și esteticienii îl expun. Între altele prin schimbarea tehnicii. În decurul geometriei, laboratoarelor, bioculturii de locuințe, patetismului romantic, retoricismului, înfrîntura contrastului și sensibilitatea modernă. Sensibilitatea aceasta se schimbă și se schimbă cert benefic; ceea ce nu înseamnă însă că arta va dispărea cum credea Hegel, devenind depășită ca formă a cunoașterii. Nu va dispărea, ci va mai prezis și Vico sau Mondrian, fiindcă astăzi mai mult decît orînd e salvată de gîndire, absolut implicită creației. Deplasarea centrului emoției în regiunile gîndirii și înfrîntura acestor au devenit un simptom al modernității. Luciditatea este astăzi o categorie estetică. Ea face pasivitatea inteligentă și inteligentă patetică. Căci intr-adevăr, după cum înțelegem, a fi înțeles în originea din puterea de a simți, inversînd, o sensibilitate aleasă provine din inteligența însăși (Gouvan). Trăim veacul inteligent, al inteligenței inovatoare și creatoare care nu mai are domenii de elită. De altminteri, să recunoaștem, victoriile inteligenței în tehnica domină epoca. Iar beneficiile pe care tehnica e în stare să le acorde unanim, fac arta să nu mai considere unirea lor o mezialanță. Colaborarea, în fapt veche de cînd lumea, continuă și în lumea principilor: la Experimental in Art and Technology din New York se fac seri de „Teatru și inginerie” cu concursul unui artist și al unui specialist în laser. Centrul de calcul al Universității București are în anul curent o convenție de colaborare cu Conservatorul „Ciprian Porumbescu” în vederea concucerii dintre ciberneticii și calculatoarele lor — și compozitori. Le Corbusier a conlucrat perfect cu constructorii grupării Bauhaus. Alții realizează colaborarea prin polivalența propriei: Yannis Xenakis, inginer și muzician, colaboratorul lui Le Corbusier, a construit nucleul formativ al pavilionului Expoziției universale de la Bruxelles după o piesă simfonică proprie. Pagini de

partitură transpuse grafic în coordonate carteziene și apoi construcția tehnică în sine au însemnat un moment al arhitecturii moderne și confirmarea metaforei lui Goethe: arhitectura e muzică împietrită. Și astfel, ajungem la anul al ciberneticii care îl denumesc adepții ei, adică în 1968 cînd s-a organizat la Londra o expoziție ce-și propunea să dovedească posibilitățile calculatoarelor în domeniul artelor. Îndolala că cibernetica ar fi numai o aventură, încretoare și fără urme în istoria artelor, poate că pornește chiar de la numele acestei expoziții: Cybernetic Serendipity. Legenda zice că din Serendip (Ceylon, după vechiul nume) au plecat să cerceteze lumea trei prinți care

prima vedere — un soi de Luna Park unde vizitatorii înieră sau bătrîni, se jucu de-a milenii trei. Astfel încearcă să descrie atmosfera A. Rogoz, plin de satisfacția autorului de science fiction confirmat de prezent: „asa dar, Serendipity prezintă un generat pictural pe numele său „Gamm-O-Hatic” — operă a artistului italian Carmi și, în mod egal, a inginerilor de la Olivetti. Un strigăt de surprindere provocat de aspectul mai puțin obișnuit al a-celstei opere artistice înseamnă desfășurarea etr undele sonore ale glasului sau ale muzicii, sau chiar ale unui zgomot, de-clanșau un caleidoscop multicolor, figuri abstracte, fantasmе geometrice, onomatopее de benzi desenate. Un film de de-

știință și importante muzee din S.U.A. l-au lansat invitații și putîndu unui glorioz turneu timp de doi ani. Intre timp, de fapt urmasе anul II al ciberneticii, marcat de festivalul Ruhr 1969, cu o expoziție specială — „arta ca joc — jocul ca artă”. Firește, și aici s-a demonstrat spectaculos marșul artă — tehnică dar și încă ceva. Deci, alături de uriasе păpuși mecanice de proporții omului, cu diverse îndeletniciri, construite însă în alte epoci, se aflau figurinele foarte moderne ale lui Uwe-York Schluter care dansau în ritm pop; un zid de re-menanță păstra timp de 45 de secunde umbra unui vizitator; o lampă vocală mărea sau micșora intensitatea cuvintelor, o cascada luminoasă era declan-

șată sonor. Profesorul Ed. Nicolau de data aceasta relatează atmosfera de paradis cibernetice de la Recklinghausen specificînd natura materiei prime a acestor manifestări artistice — ultraviolete, neon, aparate electronice — și a cel „încă ceva”: colaborarea artistilor cu publicul. Dintr-un ceput, cei ce-au aranjat expoziția au avut voie să participe efectiv la desvulurе elementelor ce formau exponatele. Vizitatorii aveau și ei libertatea să manevreze obiectele, să le dea o nouă configurație după doriința, gustul lor, după starea de spirit și însoțirea lor. Și așa, am ajuns la unul dintre principiile proprii artei cibernetice: publicul nu mai este doar un simplu și pasiv consumator de artă, ci, chiar prin propria

sa prezență, coautor. Așa se întâmplă de pildă, cu operele lui Frank Malina, savant și pictor totodată, ale carui picturi cinetice (înfrîșind mișcarea astralelor, misterele galaxiilor) intră în mișcare îndată ce au un spectator. La fel se întâmplă cu multe alte opere ale artiștilor informaționali, ca de pildă Tsai, a cărui artă, net cibernetică, nu se poate fotografia. Ea poate fi descrisă numai, de către vizitatori: pe un postament se ridică tijе verticale terminate ale lui metalice; tijele vibrează și raze stegoscopice le trimite intermitent lumini. Lumini și vibrații care se schimbă după modificările unora dintre frecvențe schimbînd desigur și opera artistului. Cibernetica pregătează, după opinia specialiștilor ei, un circuit desăvîrșit, o buclă închisă — operă de artă — public — operă de artă.

La Universitatea Yale se utilizează calculatorul pentru a se creea scenarii (și a se optimiza interacțiunile sunet — lumină — mediu) obținîndu-se un număr infinit de variante, plus, desigur, alegerea celei mai reușite. Deci artă cibernetică pătrunsă și în incinta teatrului: regizorul Guy Kawati a avut „Oedip rege” de Sofocle pentru colaborarea cu calculatorul, realizată de public. Din fotografiile lor spectatorii pot determina sensul piesei, schimbîndu-l hotărîrile personajelor. Centrul de la Jovey-en-Josua — în legătură directă cu teatrul — decupează în câteva secunde cele peste o mie combinații posibile și reține pe cea impusă de public.

Și astfel, fanaticii ciberneticii văd viitorul în opțiunea nu numai a creatorului ajutat de calculator să aleagă din substanța artistică varianta preferată din numeroasele posibilități multificate de tehnică, dar și a spectatorului de artă. De altminteri, el, publicul, va hotărî și dacă asemenea manifestări sînt licite sau ilicite ca artă; el va hotărî dacă le reține ca atare pentru a îmbogăți istoria artei, sau dacă le va repudia. Deocamdată, însă, cine acceptă rolul uriaș al științei și tehnicii, ca și cei pașionați de arta viitorului nu pot să nu consemneze existența ciberneticii. Poate însă că circuitul de colaborare — artistul cibernetician — opera — spectatorul — opera, țin deocamdată de science — art-fiction. Dar alte manifestări cibernetice, ca muzica ori poezia compuse cu ajutorul calculatoarelor, pictura și sculptura cibernetice sînt o realitate. Despre cibernetica existentă astăzi, despre creații, despre apărătorii și scepticii ei contestatori, într-un articol viitor.

OMUL ȘI MASINILE LUI DE GÎNDIT (II)

Arta cibernetică — aventură sau anticipație?

nu căutam nimic precis, ci așteptam doar surpriza unor posibile aventuri, întâmplări ferice. Călătoria prinților s-a pută traduce modern cu călătoria în artă a calculatoarelor care caută prin numerele aleatoare surpriza, în vederea descoperirii unei întâmplări ferice. Deci aventură? De fapt Simbolul inteligenței — bufnița — o altă lucrare aparținînd artei plastice, își mișcă ochii și penele cozii cînd un contact fotoelectric îi impresiona celulele de seleniu. Ramele de lumină colorată — opera lui Richard Hogle — salută cu două rînduri de lumini o voce bărbătească și cu un rînd o voce feminină. Se pare că Cybernetic Serendipity a avut un mare succes chiar din primul an al ciberneticii: mari instituții de

șată sonor. Profesorul Ed. Nicolau de data aceasta relatează atmosfera de paradis cibernetice de la Recklinghausen specificînd natura materiei prime a acestor manifestări artistice — ultraviolete, neon, aparate electronice — și a cel „încă ceva”: colaborarea artistilor cu publicul. Dintr-un ceput, cei ce-au aranjat expoziția au avut voie să participe efectiv la desvulurе elementelor ce formau exponatele. Vizitatorii aveau și ei libertatea să manevreze obiectele, să le dea o nouă configurație după doriința, gustul lor, după starea de spirit și însoțirea lor. Și așa, am ajuns la unul dintre principiile proprii artei cibernetice: publicul nu mai este doar un simplu și pasiv consumator de artă, ci, chiar prin propria

sa prezență, coautor. Așa se întâmplă de pildă, cu operele lui Frank Malina, savant și pictor totodată, ale carui picturi cinetice (înfrîșind mișcarea astralelor, misterele galaxiilor) intră în mișcare îndată ce au un spectator. La fel se întâmplă cu multe alte opere ale artiștilor informaționali, ca de pildă Tsai, a cărui artă, net cibernetică, nu se poate fotografia. Ea poate fi descrisă numai, de către vizitatori: pe un postament se ridică tijе verticale terminate ale lui metalice; tijele vibrează și raze stegoscopice le trimite intermitent lumini. Lumini și vibrații care se schimbă după modificările unora dintre frecvențe schimbînd desigur și opera artistului. Cibernetica pregătează, după opinia specialiștilor ei, un circuit desăvîrșit, o buclă închisă — operă de artă — public — operă de artă.

AVANPREMIERA FESTIVALULUI „GEORGE ENESCU”

LUCRĂRI ROMÂNEȘTI PREZENTATE DE CREATORII LOR

Peste cîteva săptămîni, Bucureștii va adăposti una dintre marile sărbători artistice ale anului: cea de a cincea ediție a Concursului și Festivalului Internațional „George Enescu”. În săptămînile care urmează, vom încerca să integrăm în spațiul rezervat săptămînal cronicii muzicale, o suită de articole, însemnări, interviuri în care vom prezenta cititorilor noștri cîteva dintre „momentele” acestui remarcabil eveniment artistic.

Cea de-a V-a ediție a Festivalului „George Enescu” reprezintă înainte de toate, prin ambliul programelor sale, o reală rampă de lansare a valorilor muzicale românești în circuitul internațional, un prilej de a contura lumii muzicale cîteva dintre dimensiunile creației contemporane românești.

La solicitarea noastră, patru prestigioși creatori români ne împărtășesc, de astădată, cîteva elemente definitorii ale lucrărilor semnate de ei pe afișurile Festivalului.

Theodor Grigoriu :
ELEGIA PONTICA

Piesa a fost scrisă în 1968 ca o ofrandă adusă marelui poet latin Ovidiu a cărui viață s-a spulberat pe fîrîmurile Pontului Euxin.

Doru Popovici :
SIMFONIA A II-A

Gîndul că versuri de o asemenea frumusețe s-au născut pe pămîntul nostru acum două milenii m-a impresionat întotdeauna în mod deosebit și m-a determinat să compun această lucrare.

Am scris simfonia în anti 1965-1966 în amintirea celebrilor inchișori „Spielberg” din Brno, temă în care au zăcut decenți în șir lupătoriai pentru libertate din vechiul Imperiu Habsburgic. Lucrarea a fost, de altfel, interpretată în primă audiere la Brno și reluată la Budapesta, Baia, Klagenfurth și Viena. La baza simfoniei stă o temă serială care include și intonații modale.

Gh. Dumitrescu :
OPERA „DECEBAL”

Opera „Decabal” continuă ciclul de lucrări inspirate din istoria atit de tumuloasă a poporului nostru. M-am apucat cu emoție asupra acestui moment din istoria poporului, studiînd numeroase izvoare privind viața, idealurile, concepțiile dăcelor.

Simfonia este structurată pe baza a trei mișcări — o Pasacaglio care tinde spre un punct culminant, o Fugă cu un caracter grotesc și o Improvizatie, gracă, foarte tragică, care la sfîrșit se însemnează.

VIORICA TANĂSESCU

ANCHETA NOASTRĂ

ANCHETA realizată de IOSIF SAVA

Scopul (nobil) nu scuză mijloacele (ieftine)

(Urmare din pag. 1)

existat în stagiunea trecută? — „Moartea ultimului golan” și la secția germană „Regele broaștelor” (un basm dramatizat) și „Nu sînt turnul Eiffel” — ne spune directorul adjunct al teatrului.

— Sondaje în rîndul tinerilor? — Nu s-au făcut.

— Intîlniri cu tineretul școlar? — Foarte puține.

— Actori-instruciori în școli? — Cîteva și mult prea puțini pentru posibilitățile teatrului.

„Avem tineri cu adevărat preocupati de fenomenul artistic — se spune la Comitetul municipal U.T.C. Un exemplu: numeroase abonamente, săle pline de tineri la concertele filarmonici.”

Ce-a făcut teatrul pentru ca publicul sibian să nu-și piardă interesul? Ce-au făcut tinerii interpreti, garnitura proaspătă de forte artistice?

Iată cîteva răspunsuri culesе printre absolenții ultimilor ani, actori ai secției germane (Sigrid Zacharias, Wolfgang Ernst, Karlheinz Maurer): „Facem susanele, pe texte vulgare, fără cea mai mică pretenție artistică, fără nici un nivel artistic. Pentru a rezolva problemele financiare ale teatrului se folosește orice mijloc”. (Un astfel de „mijloc”, cu sîlă plină de oameni atrași de promisiuni muzicale am văzut și noi la Sibiu. Se numea „Adam și Eva în paradisiul șlagărelor”. Cîteva foarte puține momente muzicale sustinute bine de actori, dar, în primul rînd, o atmosferă vulgară și ieftină — iată trăsătura caracteristică.)

„Facem un fel de funcționare reală pentru a ne îndeplini sarcinile minimele. Cîte un spectacol în adevăratul sens al cuvîntului, de la care așteptăm satisfacții profesionale, se lucrează ca ceva mecanic. Nu contează decît miza-n scenă. Nu se lucrează cu actorul. Și tot așteptăm o atmosferă de creație.”

— Așteptare? Intr-o blîndă liniste? Ati cerut un anume spectacol, un anume rol?

„Am încercat unor — spune Radu Dobre Basarab (absolvent de anul trecut). Am intrat cu 12 ore înainte de spectacol într-un rol. Am acceptat dubluri. Am făcut un recital — îmi plac foarte mult versurile — pe care l-am dat, însă, la casa de cultura. Nu-mi luasе nimeni în seamă inițiativa. Mi-s-a reproșat, e drept, „după”, de ce nu l-am dat în teatru.”

„Jucăm orice. Numai să ju-

căm. Și tot nu jucăm” — spune Geraldina Basarab.

„Am cerut dubluri — spune singura absolventă de institut de la secția germană — Sigrid Zacharias. Mi s-a acordat fără repetiții. Nu puteam să accept o astfel de descalificare în fața publicului”. Rezultatul: în stagiunea ce-a trecut, această singură absolventă a Institutului a făcut figurații și un rol în „Portretul...” care se va juca abia la toamnă, fiind montat spre finele stagiunii.

„Teatru de unul singur nu se poate face. Vrem să lucrăm, dar dacă nu intrăm cu doriința noastră în vederile teatrului, nu avem practic cînd, avem foarte multe deplasări” — spune Marius Niță, alt tînăr absolvent.

Și n-au prea intrat tineri în vederile teatrului. În spectacolele secției române au fost aduși în majoritatea cazurilor colaboratori străini (pentru „Richard al III-lea”: Sanda Tilvan, Ligia Moga — de la Cluj, Peter Paulhoffer). În figurații, la același spectacol, actori ai secției germane.

Deci, actorii așteaptă. O precizare — roștită de fiecare dintre actorii tineri: în patru ani s-au schimbat patru direcții (cu o dată recentă, director al teatrului a fost numit Mircea Braga): „La fiecare schimbare am sperat. Dar există un foarte pronunțat spirit de găsă. Noi... nu facem parte din ea. Avem impresia că fiecare director se îngrijea mai mult de scannul lui de director decît de teatru sau de tineri”. Și repertoriul actorilor tineri în acest repertoriu argumentează precizarea de mai sus.

Andrei Zaharia a terminat regia de teatru acum doi ani. A montat în anul ce-a trecut „Moartea ultimului golan” despre care spune că este „o piesă vulgară”.

— De ce-a acceptat dacă asta este opinia dăcelor?

— Mi s-a impus. Mi s-au cerut mereu piese comerciale, să caut piese comerciale. După doi ani de asistență trebură s-a acceptat ceva. Și l-am pus. Pînă acum: 68 de spectacole — 150.000 lei încușări — 13.000 costul montării. Este singurul beneficiu care mi s-a permis să-l aduc teatrului. Dar acum montez „Ploșnița” de Maitakovski.

O speranță deci.

În loc de concluzii, ne aliem speranțelor și așteptărilor pe care fiecare tînăr al Teatrului din Sibiu le-a pus în stagiunea viitoare.

Formația de dansuri a tinerilor din comuna Peretu, județul Teleorman, în timpul unui spectacol susținut pe scena căminului cultural

EPIGRAMIȘTI ROMANI
In Editura „Albatros” a apărut, sub îngrijirea lui Dumitru Munteanu și George Corbu, un nou volum din colecția „Umor” intitulat „Epigramiști români” care cuprinde o selecție a celor mai spirituale și savuroase realizări aparținînd unei specii literare mult practicate în literatura română. Este înmănușat în acest volum o selecție a creației cunoscutilor umoristi D. Teodor, Radu D. Rosetti, I. Ionescu-Quintus și Ion I. Pavelescu.

VEȚI GASI MIINE ÎN LIBRĂRI
EDITURA MINERVA
M. Bucur și colectiv: „Revista literară românești din secolul al XIX-lea”, 20,50 lei, 11,50 lei. „Cupa de aur”, 11,50 lei.

Tudor Vianu: „Correspondență”, 19,00 lei.
N. Ciobanu: „Ionel Teodorescu”, 9,25 lei.

EDITURA CARTEA ROMÂNEASCĂ
Leonida Dimov: „Semne cerești”, 8,00 lei.

Se facea cum ca eu aș fi un om de zăpădat: doi tăcuți, un morcov, o găleată și o mătură la subțioara stîngă. Mai departe se făcea că eu aș fi vrut să mă mă toposc, în timp ce doi jupurici încercau să mă ia cu ei într-o pivniță zbierînd că mă voi topi ca orice terchea-berchea de zăpădat. „Si ce dacă-i cald, tipam ca din gură de șarpe, ce, nu-i bine? Ba bine că nu! Doar sînt de zăpădat, ce tot behăiți atita de căldură! Și n-am ajuns în lună, nuuu? Ba da! Am ajuns în lună, am ajuns în lună, sic! Și acum unde să mai zburăm dacă nu în soare, spre soare zburăm, spre soare, 9, 8 7, și așa mai departe, să ne pregătim, să ne înfrigurăm, știți voi ce căldură e în soare? Habar n-aveți! Scrieți-l repede premianțului (în sport bineînțeles) din banca a doua a Contemporanului, un adevărat iceberg în vacanță, mai mult cu dedesubt decît cu deasupra. Ori vorbiti la telefon. Vineri seara, vă spune el. Baculați, chiar dacă nu știți să vorbiți, vă dați bine pe lingă mașinile cibernetice ale lui Edmond Nicolau și învățați (Mai aveți o întrebare, vineri 24 iulie). Sînt un biet om de zăpădat, lăsați-mă

naibil în pace!”
M-au lăsat după ce mi-au scos ochii și mi-au ronțit în nas, iepurșii ticăloși. I. Oicum era bine așa, sîgur, fără tăcuți, fără morcov, numai de zăpădat. Mă uitam la o bucățică de ghiță în care se reflectau tot felul de chestii și nu mă plăciseam. Mi se părea rău văd într-o lună (20 iulie) pe însuși Dinu Săraur purtînd

în care problema cea mai importantă era să se stabilizeze, căcă totă sau numai o parte dintre tineri frecvențează bazarurile de zi și de noapte. (La 25 de ani — emisiune pentru tineret!) Ha, ce simplu, mi-am zis Sigur că tinerii fac numai așa. Și pierd timpul în bar și pe urmă apar, așa deodată, ingineri, doctori, profesori, tehnicieni etc. Cred că dacă ar

fi fost vreun tînăr în oglinda a ceea catodică mi-ar fi zătat imediat dreptate. Firește însă, emisiunea fiind pentru tineri, tinerii n-aveau ce să caute printre dirigiții. Joi m-am topit ceva mai repede decît de obicei. Nu trebură să se întimplă. Plăcută de ghiță mă însoșeam. Nu-mi venea să cred ceea ce văd și aud, cum să fie adevărată atită irresponsabilitate... medicală?! Să fi

deasupra mea că un travmași. Și atunci bucățica de ghiță, spălată prea bine, a început să strălucească de-mi lua ochii. În Zig-Zag, spectacol de muzică, teatru, dans și umor. Realizator Alexandru Bocănet. Amfizionul meu mult decît plăcut Ion Fîntescu. Printre invitați un poet extrem de telegrafic și de 48 de carate (Romulus Vulpescu), actori mediocri, buni și foarte buni (Dem. Rădulescu, Mihai Fotino, Dan Tufaru, Jorj Voicu), cîntăreți în formate și în informare (Dan Tufaru, Doima Spătaru, Aurelian Andreescu, Anda Călugăreanu, Mihaela Mihai), mai ales un corp de balet excelent (coregrafia a Oleg Danovici) și spectatori pînsind de entuziasm, cu plăcere. Ideea acestui spectacol, deși în zig-zag, a scurtat, pînă acum cel puțin, distanța între ceea ce erau și ceea ce doream să fie varietățile. Al. Bocănet stie foarte bine ce înseamnă să ai în mină o cameră de televiziune, să fii televizor și nu simplu fotograf. De altfel, cînd voi simți că mă toposc de-a binelea, îl voi chema pe el să-mi televizeze ultimele mele... cuvinte. E tot ce-și poate dori acum, pe căldură, un om de zăpădat.

TELESPECTATOR

INSOLATAȚII

de IULIAN NEACȘU

Primire la prezidențele Consiliului de Miniștri

Prezidențele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România. Ion Gheorghe Maurer, a primit luni după-amiază, în vizită protocolară de prezentare pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Peru la București, Hubert Wieland Alzamora.

Raportăm partidului succesele noastre în muncă

Comitetul Central al Partidului Comunist Român, tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român. Dind viată sarcinilor trasate de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R., colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni al Întreprinderii Salina Tg. Ocna vă raportează punerea în funcție cu 5 luni mai devreme a minei noi, cu o capacitate de producție de 350.000 tone/an sare gemă.

Prezidențele Comitetului de Direcție al Salinei Tg. Ocna Director Ing. MIRCEA BRUMA

Secretarul Comitetului de Partid al Salinei Tg. Ocna. Geolog CAROL KONIG

Către Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Tovarășii NICOLAE CEAUȘESCU, Secretar general al Partidului Comunist Român

Adunarea reprezentanților salariaților tinere Uzine de fibre sintetice din Iași, important obiectiv al chimiei românești, vă raportează cu mândrie și satisfacție că indicatorii tehnico-economici ai etapei întâi, de 10.000 tone/an fibre poliesterice, au fost realizați în primul trimestru al acestui an, cu 9 luni mai devreme decât prevederile proiectului, și cu o lună față de angajamentul deșchis la începutul anului.

Vă asigurăm, tovarășe secretar general, că operatorii, inginerii și tehnicienii uzinei au lucrat minime și deplin eforturi susținute pentru a-și îndeplini exemplar și angajamentul acordat cu prilejul vizitei dumneavoastră în județul Iași — punerea în funcție a etapei a doua, de 3.000 tone/an fibre poliesterice, în precima zilei de 23 August 1970, cu circa 3 luni avans față de termenul planificat.

Animat de dorința fierbinte de a contribui cu toate forțele la reafirmarea și mai grabnică a economiei naționale, colectivul uzinei de fibre sintetice este hotărât să strângă laolaltă talentul, pricepera și cutașanță creatorilor pentru a obține noi și cit mai însemnate succese în muncă, pentru înflorirea scumpei noastre patrii.

Prezidențele Comitetului de direcție, ION STAIUCU Secretarul Comitetului de partid, MIRCEA GHEORGHIU

Telegrama cetățenilor Dejului

Urmas din pag. 1) jînul partidului și al dumneavoastră personal. Nu putem uita că în momente de cea mai grea încercare ați fost alături de noi cu gândul, îndemnul și fapta. În războiul necruțat cu urmările urgiei apelor, încurajați de ajutorul frățesc primit, îmbărbătați de prezența dumneavoastră între noi, desfășurăm o energică, trudnică, dar totuși neobosită, acțiune de înlăturare a urmărilor calamității, o neîntreruptă luptă de întinerire în ritmul normal al vieții economice și sociale a municipiului nostru, pe care-l dorim și-l vom face mai frumos și mai puțin expus capriciilor distrugătoare ale naturii. Creдем că țările în această. Creдем cu atât mai mult, cu cit alături de noi sînteiți dumneavoastră, partidul și țara întreaga. Avîndu-vă cu noi, țări ne e mai mare, credința în partid și perspective — mai puternică. Pentru toate acestea, încă o dată, iubite tovarășe Ceaușescu, vă rugăm să primiți mulțumirile vii, recunoștința fierbinte ce vă purtăm și asigurarea noastră că, pentru tot ceea ce ați făcut și faceți pentru noi, vom fi alături de dumneavoastră, oriunde și oricînd partidul și țara o vor cere. COMITETUL MUNICIPAL DE PARTID — DEJ

Cupa U.T.C. la oină

La sfîrșitul săptămîinii — profitînd de aceste zile călduroase de iulie, cînd fotbalul nu ne mai produce insonmii — în 8 centre din țară a-a desfășurat faza pe zonă a Cupei U.T.C. la oină. Noi am făcut act de prezență la Suceava. Aici, pe frumosul stadion, deși tribunalele respirau libere pentru că prea puțini spectatori s-au lăsat convinși spre sportul nostru tradițional, disputele pasionate au plăcut și entuziasmat. Favoriți pentru finala pe țară se anunța echipa din Gherăști (județul Neamț) condusă de jucătorul Eugen Cocuț, unul din cei mai buni jucători de oină din țară, un animator al vieții sportive pe plaiurile Neamtului. Formația lui Cocuț a ocupat, de altfel, după meciurile din tur și retur locul întâi pe zona Suceava, cu 23 de puncte. O urmează, în ordine, Frasin (Suceava) — 21 p., Avrameni (Botosani) — 15 p., Gropnița (Iasi) — 11 p., Mărgineni (Haci) — 9 p.

MIRELA CAZACU

Începînd de vineri, la Brașov CAMPIONATELE DE CICLISM ȘI UN CONCURS PENTRU... VETERANI

Cel mai bun fondist s-au întilnit recent în orașul de sub Timpa cu prilejul unei importante și dirze confruntări — „Circulînd județul Brașov”, a XVI-a ediție — desfășurat între 23 și 26 iulie și organizat de dinamoviștii Nicolae Ciurci. La mai puțin de o săptămînă, ei se vor reîntîlni din nou la Brașov, avînd drept obiectiv campionatele republicane: contraindividual și fond. Prima probă — disputa cu acele cronometrule de-a lungul a 50 km va avea loc vineri 31 iulie. Iar a doua zi — sîmbătă 1 august — rulișii se vor alina la startul probei de fond pe țară în bloc (112 km). În zilele de mai sus se vor consuma și campionatul pentru juniori marți și miercuri.

EM. I.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

TENISMENII ILIE NĂSTASE ȘI ION ȚIRIAC ÎNVINGĂTORI LA CINCINNATI

Tenismenii români ILIE NĂSTASE și ION ȚIRIAC au reușit un remarcabil succes în cadrul turneului internațional de la Cincinnati, terminînd învingători în proba de dublu bărbați. În finală o reedtare a celei disputate în urmă cu o săptămînă la Washington), perechea română a jucat excelent și s-a revanșat în fata cuplului sud-african Bob Hewitt-Fred McMillan pe care l-a învins cu 6-3, 6-4.

Raliul Dunării

Miercuri se va da startul la Viena, în cea de-a 7-a ediție a Raliului Dunării, astart al echipele țării socialiste care s-au înscris la raliu participă simultan, începînd de la intrarea pe teritoriul României, și la cea de-a doua etapă a Campionatului de raliuri al țărilor socialiste, competiție inaugurată în 1970.

După ce vor parcurge 980 de kilometri pe teritoriile Austriei și Ungariei, echipele vor ajunge la Oradea, joi, 30 iulie. În ora 12.20, Coloana masinilor se va îndrepta de aici spre Cluj (14.30), Turda, Jernuț, Tg. Mures, Reghin (19.00), Toplița (19.52), Gheorghieni (20.24), Lacul Rosu, Bicaz, Piatra Neamț, Bacău (22.25), Comănești (23.12), Miercurea Ciuc, Brașov (1.43), Moieciul de Jos (2.11), Cimpulung (2.54), Curtea de Argēs (3.31), Pitești, Cimpulung (5.09), Rucăr (5.20), Rîșnov (6.00), Predeal, Brașov (6.42), Poiana Brașov (7.02). Orele menționate în paranteză indică trecerea primei mașini prin punctele de control. Ediția din anul acesta este mai scurtă decît de obicei, are numai 2.110 km și se caracterizează printr-un număr foarte mare de puncte de control (33), cu etape scurte, multe sub 100 de km, ceea ce va face dificilă pentru concurenți recuperarea oricărui întârziere. Lotul A.C.R. este compus din echipele Florin Popescu-Petre Verzanu, Gh. Rohar-D. Răduțescu, Constantin Focșaru-Ladislav Covaci, pe Renault 8 Gordini și Horst Graef-Gh. Florescu pe Dacia 1100 S. Dintre echipele mai importante care participă la raliu menționăm pe cele ale firmelor Renault și Porsche.

A. B.

EDIȚIA A XI-A A „DINAMOVIADEI”

BOXERII ROMÂNII ȘI-AU ÎNCHEIAT PREGĂTIRILE

5 minute cu antrenorul merit TITI DUMITRESCU

Aminteam în numărul de ieri al ziarului nostru că despre boxerii români nu avem prea multe noutăți. Fi se ară la Săftica nouă, departe de ochii lumii, se antrenează de zor. Pentru a oferi totuși cititorilor noștri câteva informații „la zi” despre pregătirile boxerilor români, am solicitat antrenorului merit TITI DUMITRESCU o convorbire telefonică. Iată-o: — Cred că puteți să ne oferiți, acum, cu o zi înainte de începerea competiției, formația cu care intrați în ring.

— Desigur! De altfel, echipa noastră și-a încheiat pregătirile. Iată formația în ordinea categoriilor: ST. BOBOC, V. IVAN, A. MORARU, E. GOREA, N. PĂPALĂU, C. CUTOV, GH. ENE, I. GYÖRFFY, I. OLTEANU, M. CONSTANTINESCU și I. ALEXE.

C. CUTOV și I. ALEXE

T. POGOCEANU

MIȘCAREA ÎN AER LIBER

(Urmas din pag. 1)

programele competițiilor nu trebuie concepute numai sub forma strictă a regulamentelor. Trebuie acordată mai multă încredere activității libere, de joacă a elevilor asigurîndu-se în acest scop și spațiul necesar ca cei ce vin din grupurile inițiale și se constituie în grupe sau echipe de prieteni să poată, după dorință, să participe cu plăcere la diferite activități sportive pe care și le organizează și conduc singuri. În asemenea activități este foarte important să se găsească locuții cei prezenți, indiferent de aptitudini. Practicarea sportului de către elevii este concepută de către unele cadre didactice, consilii ale asociațiilor sportive școlare și organizații ale pionierilor unilaterali, numai prin competiții. Consecința unei asemenea înțelegeri a rezolvării activității de educație fizică a maselor este clar reflectată de unele programe de activități pentru perioada vacanțelor care cuprînd, în mod gresit, numai concursuri și excursii. Realizarea sarcinii fundamentale a mișcării sportive — prinderea întregului tineret în practicarea sistematică a exercițiilor fizice și sportului — impune folosirea și a altor forme de activități care să stimuleze și să cuprîndă tineretul, să facă efort fizic în aer liber.

REPORTAJ POLITIST • REPORTAJ POLITIST • REPORTAJ POLITIST • REPORTAJ POLITIST

de VIOREL BURLACU PARADISUL VESEL DIN STRADA CORBULUI

O clădire anonimă dintr-un colț își deschide destul de des ușa grea de stejar. Oameni tineri sau virșnici, solitari, perechi sau grupuri intră să-și petreacă o oră sau două, în intimitatea unui restaurant discret care se chema înainte, dar i se spune și azi, Șari-neni. În apropiere sînt parcate o sumedenie de automobile cu numere străine. Aici au fost sparte cinci mașini. Sintem de fapt în cartierul Elisabethin unul dintre cele mai liniștite din T. Majoritatea locuitorilor își au casa lor, cu cerdac și grădiniță englezescă în față, cu tabieturi bătrînești, negzomote. Oamenii la locul lor, copii solitari, exemple bune de urnat. Unii dintre ei chiar premianți. Își au biciclete, scutere și camera lor separată... Cei care au spațiu excedentiar, închiriază prin O.N.T. camere atînci și sezon. Nimeni deosebit nu tulbură atmosfera oarecum patriarhală a acestui colț din orașul de pe Bega. Mașinile oricînd apar, sînt în cet parca sfîș, cu motoarele reduse. Doar din cînd în cînd cite o motocicletă strășnete larma cititorilor.

E destul de tîrziu, trecut de miezul nopții, dar siluetele care se mișcă după perdelele slab luminate arată că înăuntrul nimeni nu doarme, că petrecerea e în tot. O muzică melancolică răzbată cu greutate prin geamurile întredeschise. Tîndrul blond, înalt, cu alură sportivă care oficiază funcția de gazdă țrece cu atît de șampanie umplînd cupele celor cinei bărbăți și ale celor suse fete. E foarte difiic, chiar pentru cineva dobit cu oarecare imaginație să realizeze de ce sînt tîrziu de patruzeci de ani iar fetele zîmbitoare și sînt ceole n-u au apucat să împlinească vîșzezece ani. Cheful e în toi, una dintre fete, cu toții îi spun Carmen, începe să se desbrace în ritmul lent al unui soi de tango. În clipa în care rămîne în cel mai sunar costum de baie posibil și încurajările zgometoase ale celor din jur par a o determina să renunțe și la el, se aude chichetea soneriei de la intrare. Cu un gest plătisit tîndrul blond le face semn să continue și se îndreaptă spre ușă. În prag se afliă un bărbat brunet, cu o mustață Gary Grant, strict de un rucksack. Se chinuie într-un amestec de engleză și germană să explice că i se dăduse această adresă unde ar fi putut cu siguranță găsi o cameră.

Întro germană perfectă tîndrul blond îi explică ghinionistului turist elvețian că din păcate toate cele patru paturi sînt ocupate. — Asta nu înseamnă însă că nu puteți intra pentru a ciocni cu noi o cupă de șampanie, — adaugă el evaluînd parcă calorea rucksackului. O să vă distrați minunat, și tîrziu o mai plecați, dacă nu sînteți prea pretențioși, o să vă întindem un pat pliant în hol sau la bucătărie. Astăzi. Miine, vom vedea...

Elvețianul pare fericit, ciocnește cupe cu toți oaspeții, bate din palme la dansul fetelor care acum sînt toate pe cale s-o imite pe Carmen, și în cele din urmă, cînd ajură albește zorile se culcă în patul de șampanie întins cu ospitalitate de răzgar găzduitor, în bucătărie. Fînd al tresprezecelea, stă o vreme singur ascultînd șoptele percherilor formate care se giugulesc în cele două camere. Tîrziu, în clipa cînd somnul vrea să încheie plouapele turistului elvețian, două dintre fete vin să se culce și ele în bucătărie pe o saltea dublă de cauciu. Omul stă cu ochii închiși, nu știe românește așa că e de neînțeles cum de se poate ca a doua zi pe masa lui colonoș să se găsească textul aproape integral al discuției șoptite de cele două fete și culmea, chiar și numele lor: Silvia F. și Carmen P. — Nu știu ce miiba să fac. M-am întoarcet totuși acasă, dar e foarte tîrziu. O să facă mama scandal. Așa stau aici și pe urmă spre prînz îmi iau geanta și zic că vin de la școala.

— Nu mă interesează asta. Treaba lui Peter. El ia banii. Mie mi-a plăcut tipul și gata. Cînta așa frumos. O să-mi trimiță o chemare. E originat tocană din Kansas-City. — Asta, unde-i în America? — Dracu știe... În tot cazul e departe... Tu? — Eu ce? Pe mine nu mă dă Peter nimănuț. A spus că săptămîna viitoare anunță logodna. — Aiura! Așa mi-a spus și mie la început... — Pe mine mă iubeste. Tu nu vezi că de o lună n-a lăsat pe nimeni să se atingă de mine? Sînt marea lui dragoste... auzi tu, așa a spus, marea și singura lui dragoste...

Casa e aproape pustie. E aproape miezul zilei. Fetele au plecat care încotro, turisti străini sînt prin muzeu sau prin locurile de agrement. Tîndrul blond face curățenie ajutat de viitoarea logodnică careia îi șoptește tot felul de vorbe de amor. În bucătărie continuă să sforăie turistul elvețian care a avut ghinionul să nu se poată odihni într-un pat ca lumea... Tîrziul soneriei se aude ca o muzică. Carmen deschide ușa, în cameră intră un tînr. Trîștește pe un scaun o servietă dădora cu cărți de școală și spune ofînd: — Servus Peter! Servus Carmen. — Servus Croco! — Gata! M-am hotărît, Peter. De mine, nu mă mai dă du la școală. M-apuc de ceva serios. În fond de ce să mă mai angueș și eu undeva? M-am săturat să stau în trei lei dați de ai bătrîni. O să muncesc... — Numai proști muncesc, Croco! — Știu Peter. Asta îi-e deviza. Dar eu nu am banii tăi, casa ta, amii tăi, fetele tale... — Ai cincisprezece ani. Ești de acum mare. Trebuie să te descurci. Totul e să ai un capital. O mie, două. Restul vine de la sine. Cumperi de la străini, cîzici la ai noștri. Un mug îl iei cu o mie il dai cu două, un tranzistor îl ei cu două sute și îl dai cu opt și gata. Simplu ca bună ziua. — Ce frimos ar fi. De unde însă două mii de lei? Nu-i strîng nici pînă plec în armată... — Nu știu... Treaba ta... La mine poți vent oricînd, poți să vii, să mînăcini, sînt doar prietenul tău. Dacă-ți place vreo fată îi-o dau gratis, dar gîndește-te. Nu îi-e greu să trăiești din milă? Să n-ai un ban al tău?... — În casa se auzi un scîrîțit plîng. — Cine-i în bucătărie? Parcă mișcă cineva acolo... — E un turist elvețian... N-am avut undă să-l culc...

— Ne-o fi auzit? — Ei și? Ce am spus și? Și chiar dacă a auzit precis că n-a înțeles o hăncă... Așa, Croco. Capitalul e cheia succesului. — Atunci, tot cum spun eu. Muncesc o lună, două... — Tîrziu am spus. Numai proști fac treaba asta. Tu știi foarte bine că eu sînt nativ. Și unul bun. Dar mie-s scîrbă numai cînd mă gîndesc că aș putea avea miinile pline de alee și ubsuare. — Atunci ce dracu să fac? Să fur? Să fur de-acasă? — De ce de-acasă?!... „În investigațiile făcute la locuința din strada Corbului n-a reieșit nici un element care să ne conducă la certitudinea că tîndrul blond înalt, sportiv, ar fi una și aceeași persoană cu „lanțona” urmăriată de noi. Numițul Peter D. se ocupă cu revinderea unor obiecte tehnice, „dărâte” de persoanele pe care le găzduiește. Se poate oricînd realiza printr-o descindere flagrantă delict de proxenetism. În această perioadă locuiesc la el și sînt folosite în acest scop: Rodica D. 16 ani, Carmen P. 15 ani, Silvia F. 16 ani, Luiza T. 19 ani...”

(Dintr-un raport al cpt. S.) „Am continuat supravegherea casei din strada Corbului. Se poate dovedi proxenetismul, dar eu am nevoie de indicii în cazul celor peste douăzeci și cinci de fururi din magazinele turistilor străini. A început să mă scîșie lipsa de delimitare a cizăului în sine. Ne lipsesc parametrii în care să circumscriem fururile. Si mai ales, lăhărele. Pe cine să susținem? Am renunțat la ipoteza infractorilor — turștii străini. În colaborare cu celelalte inspectorate am eliminat și varianta ca delinvenții să vină din alte județe și să opereze în T. Cea mai difiicilă problemă e neapartinia obiectelor furate pe piața neagră. Colonoșul a avut o idee. Dacă e vorba de niște infractori minori? Vreo bandă de copii. Am triat din cei aproape 400 de puști care fie că și-au părăsit școala, fie că provin din familii dezorganizate vreo 80, l-am supravegheat inutil. Nici un rezultat. Totuși, ideea colonoișului rezistă. Fehil cum au operat, faptul că nu avem în fișele dacloloscopice amprentele hoților și mai ales obiectul furului care e prin excelență tehnic (magnetofon, radio, uipak, aparate de fotografiat) fac din această ipoteză o pistă de urmă. Deci, „Atențiune copii!”

de peste noțtare

DELEGAȚIA MILITARĂ ROMÂNĂ LA ȘANHAI

PEKIN 27 — Corespondentul Agerpres, Ion Gălateanu, transmite: Delegația militară română, condusă de general colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate, care se află în vizită în R.P. Chineză, a plecat într-o călătorie prin țară. Oaspeții români sînt însoțiți în vizita lor în provincie de Siao Cin-kuan, adjunct al ministrului apărării naționale și comandant al forțelor maritime militare, precum și de ambasadorul României la Pekin, Aurel Duma.

Primul oraș vizitat a fost Șanhai — cel mai mare centru industrial al țării. Aici delegația militară română a fost salutată de Liu Uen-su, comisar politic al garnizoanei Șanhai, și de alte persoane oficiale.

La Șanhai, delegația a vizitat expoziția industrială — sinteză a succeselor oamenilor muncii din acest mare oraș al R.P. Chineze, unde își desfășoară activitatea sute de întreprinderi industriale. În cinstea delegației militare române a fost oferită o recepție: Liu Uen-su, comisar politic al garnizoanei Șanhai, și Vasile Ionel, adjunct al ministrului forțelor armate, au tostat pentru întărirea prieteniei dintre cele două popoare și armate, în sănătatea conducătorilor celor două țări. A fost prezentat apoi baletul „Fata cu părul cărnunt”.

Duminică a fost vizitată uzina electrică, unde funcționează primul grup electrogen de 125.000 kilovați cu dublă răcire cu apă — una din cele mai importante realizări în cinstea celei de-a 20-a aniversări a Republicii. Muncitorii uzinei au făcut o primire caldă delegației militare române.

Tendințele protecționiste care se manifestă în S.U.A. amenință desfășurarea normală a relațiilor comerciale dintre Statele Unite și țările Americii Latine, a declarat la Washington secretarul general al Organizației Statelor Americane, Gale Plimpton. Beneficiile reciproce ale comerțului Statelor Unite, cu America Latină sînt serios amenințate de recomandările Comisiei congresului, care permit aplicarea cotelor și a altor restricții la importurile care se fac nu numai din alte țări, ci și din America Latină, a arătat el. Gale Plimpton a scos, de asemenea, în evidență spiritul rezoluțiilor O.S.A. care condamnă politica protecționistă comercială nord-americană.

ORIENTUL APROPIAT

● Congresul Uniunii Socialiste Arabe ● Reacții după acceptarea de către R.A.U. a „planului Rogers”

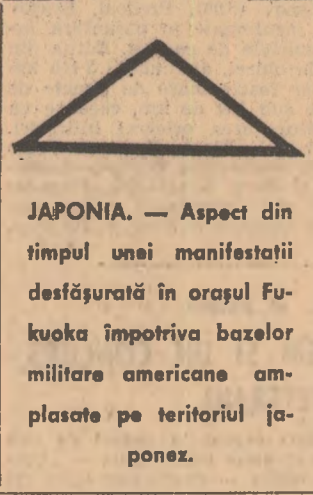
Comunicatul final al celui de-al IV-lea Congres al Uniunii Socialiste Arabe arată că participanții consideră că acceptarea planului Rogers, „care are ca obiectiv aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967, constituie un gest politic de o mare însemnătate”.

Potrivit agențiilor de presă, „planul Rogers” prevede, în esență, acceptarea rezoluției din noiembrie 1967 în toate prevederile sale, precum și discuții între părțile aflate în conflict sub auspiciile lui Gunnar Jarring, trimisul special al secretarului general al O.N.U. în Orientul Mijlociu. Scopul discuțiilor l-ar constitui realizarea unui acord în vederea instaurării păcii în zonă, pe baza recunoașterii mutuale a suveranității și integrității teritoriale și independenței politice a statelor din regiunea respectivă și pe baza retragerii Israelului din teritoriile arabe ocupate, toate acestea în conformitate cu rezoluția din noiembrie 1967; pentru perfectarea acestui acord, ar fi necesară respectarea cu strictețe, între 1 iulie și cel puțin 1 octombrie, a rezoluțiilor Consiliului de Securitate cu privire la încetarea focului.

Totodată, Congresul a adoptat mai multe rezoluții și recomandări cu privire la combaterea analfabetismului, educarea maselor și ajutorarea populației care și-a părăsit locuințele în timpul conflictului din Orientul Apropiat.

AMMAN. — „Guvernul iordanian a acceptat noile propuneri americane privind o reglementare negociată în Orientul Apropiat”, a anunțat duminică seara la Amman primul ministru al Iordaniei, Abdel Moneim Rifai.

BEIRUT. — Libanul a anunțat că sprijină poziția adoptată de către R.A.U. privind acceptarea planului Rogers de soluționare a conflictului din Orientul Apropiat. Primul ministru libanez, Rashid Karamé, a apreciat

JAPONIA. — Aspect din timpul unei manifestații desfășurate în orașul Fukuoka împotriva bazelor militare americane amplasate pe teritoriul japonez.

hotărârea președintelui Nasser ca „realistă și înțeleaptă”.

AMMAN. — La Amman a avut loc o reuniune a Comitetului Central al rezistenței palestinene, care s-a desfășurat sub conducerea lui Yasser Arafat, președintele acestei organizații. În comunicatul dat publicității la încheierea dezbaterilor, se arată că mișcările de guerrilă palestinene resping propunerile cuprinse în proiectul Rogers.

După un „armistițiu” de două luni, studenții filipinezi s-au înapoiat în sălile de cursuri. Evenimentul, în sine, ar fi trebuit să provoace satisfacția autorităților din Manila. Dar lucrurile nu stau așa. Reșterea cursurilor universitare a făcut să sporească teama față de o recrudescență a manifestațiilor studențesci.

Trei factori contribuie la aceasta: uciderea a doi studenți care s-au aflat în fruntea acțiunilor pentru reforme sociale, arestarea unuia din liderii organizațiilor studențesci din Filipine și sporiile taxelor universitare, în medie, de 35 la sută. Nu este de mirare de aceea, avînd drept rezultat o „încălțire” a climatului relațiilor între studenți și autorități. În primul rînd s-a produs asasinarea, în condiții răsunătoare, a decanului de facultate, a lui Simeon Simeon, decanul facultății de drept și științe economice.

De stradă ale studenților ce au avut loc la începutul anului în sprijinul reformelor de înfăptuire a promisiilor reforme cu caracter social. Intervenția brutală a poliției s-a soldat, atunci, cu șapte morți și zece de răniți. Dar studenții din Filipine au ajuns la concluzia că numai pe calea luptei pot fi obținute reforme. Un prim succes a fost realizat atunci cînd președintele țării, Ferdinand Marcos, a cerut guvernului său să-și reducă cheltuielile în unele sectoare de mai mică importanță pentru a se putea spori alocațiile destinate bugetului educației. Factorii noi însă au intervenit de atunci, avînd drept rezultat o „încălțire” a climatului relațiilor între studenți și autorități. În primul rînd s-a produs asasinarea, în condiții răsunătoare, a decanului de facultate, a lui Simeon Simeon, decanul facultății de drept și științe economice.

Sint încă vii în memoria filipinezilor demonstrațiile de stradă ale studenților ce au avut loc la începutul anului în sprijinul reformelor de înfăptuire a promisiilor reforme cu caracter social. Intervenția brutală a poliției s-a soldat, atunci, cu șapte morți și zece de răniți. Dar studenții din Filipine au ajuns la concluzia că numai pe calea luptei pot fi obținute reforme. Un prim succes a fost realizat atunci cînd președintele țării, Ferdinand Marcos, a cerut guvernului său să-și reducă cheltuielile în unele sectoare de mai mică importanță pentru a se putea spori alocațiile destinate bugetului educației. Factorii noi însă au intervenit de atunci, avînd drept rezultat o „încălțire” a climatului relațiilor între studenți și autorități. În primul rînd s-a produs asasinarea, în condiții răsunătoare, a decanului de facultate, a lui Simeon Simeon, decanul facultății de drept și științe economice.

Convorbirile sovieto-vest-germane

MOSCOVA 27 (Agerpres). — Luni dimineață au început în Moscova convorbirile dintre Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice, și Walter Scheel, ministrul de externe al R.F. Germaniei, în legătură cu încheierea unui tratat privind renunțarea la folosirea forței între cele două țări.

Solicitat de ziaristi să-și spună părerea despre noua rundă de convorbiri, Scheel și-a exprimat speranța în evoluția pozitivă. Anterior, cu prilejul plecării sale din Bonn, ministrul de externe vest-german releva că misiunea sa este de a găsi un nou punct de plecare după eforturile întreprinse înainte în vederea găsirii unei baze „pentru o dezvoltare constructivă a relațiilor dintre R.F. a Germaniei și U.R.S.S.”.

Referindu-se la convorbirile sovieto-vest-germane, comentatorul ziarului „Pravda” scrie în cronica săptămînală a evenimentelor internaționale: „Înțelegerea necesității de a tine seama de realitățile existente pe continentul european își croiește în prezent un drum tot mai larg în Republica Federală a Germaniei”. „O reflectare a acestui proces, arată în continuare autorul cronicii, a constituit-o, după părerea observatorilor, recunoașterea de către actualul guvern al Republicii Federale a Germaniei a unei serii de factori ai realităților din Europa”.

Subliniind că tratativele de la Moscova dintre ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., Andrei Gromiko, și ministrul afacerilor externe al R.F. Germaniei, Walter Scheel, „au o mare importanță

Preocupări economice în Peru

Peru. În dreptul numelui său dicționarele enciclopedice informează lapidar: republică în America meridională, la Oceanul Pacific; 1.285.000 kmp, circa 12.000.000 de locuitori. Pînă în secolul XVI, mai precis pînă la colonizarea spaniolă, după 1532, Peru era unul din statele cele mai înfloritoare ale țărilor, înfrăștat natural de trei secole de dominație străină, la capătul unor îndelungate lupte pentru dobîndirea libertății, luptă care cuprinsese cea mai mare parte a continentului latino-american, Peru obține independența.

Deși cunoscută pînă nu de mult doar prin renumitul îngrășămint natural guanu — Peru a devenit în ultimii ani un important exportator de alte produse. Așezarea prielnică pescuitului, mina de lucru ferugine (90 la sută din populație sînt indieni) a permis dezvoltarea industriei de prelucrare a pestelui, în special a obținerii făinei de pește.

Naționalizarea haururilor companiei „International Petroleum Company” a constituit prima acțiune întreprinsă de guvernul de la Lima condus de președintele Juan Velasco Alvarado, menită a întări controlul național asupra resurselor țării. Au urmat apoi naționalizarea comerțului exterior cu minerale, înfrăștat natural de guanu — Peru a devenit în ultimii ani un important exportator de alte produse. Așezarea prielnică pescuitului, mina de lucru ferugine (90 la sută din populație sînt indieni) a permis dezvoltarea industriei de prelucrare a pestelui, în special a obținerii făinei de pește.

Imagine din Lima.

domeniul care situează Peru pe primul loc în lume. Existența unei vechi tradiții de litere a surselor semidescoperite de pe coasta oceanului a favorizat extinderea culturilor de trestie de zahăr, bumbac, trufandale. De-a lungul vîlurilor care creșterea celei trei sursi multoase, Anzil Cordillieri, Cordillieri Centrali și Cordillieri Orientali, se cultivă griu, porumb — una din cele mai vechi culturi de pe aceste meleaguri — hănan, portocali. În această regiune multoasă, cu înălțimi de 3.000 de metri, pe rîul Urubamba se află orașul Cuzco, vechea capitală a imperiului incaș. Dincolo de munți, spre interiorul continentului se află „țara verde” — Amazonia, care acoperă cea mai mare parte a bazinului fluvialul Marañon și a izvoarelor Amazonului.

Argintul, zincul, cuprul, plumbul, fierul — sînt doar câteva din resursele subsolului peruvian, care pînă nu de mult erau apasului comunității străine — în special nord-americană — și al unui grup restrîns de mari proprietari autohtoni.

Obiectivele actuale ale guvernului lînd sînt de-a un impuls procesului de dezvoltare economică a țării. Promovînd o politică de valorificare în interes național a resurselor solului și subsolului guvernul de la Lima și-a atras simpatia unor largi pături ale populației. De aceeași simpatie se bucură și eforturile Perului pe linia intensificării schimburilor sale economice cu toate statele, inclusiv cu cele socialiste, pe baza respectului și avantajului reciproc. Pe această linie se înscrie și cursul ascendent al relațiilor statornice între Republica Socialistă România și Republica Peru.

I. TIMOFTE

GLANUL CELOR 30 FAMILII

● Umbra lui De Mello deasupra Lisabonei ● Din consiliul de administrație în guvern și... invers ● Guvern de... directori

„Nici Salazar, nici Caetano — De Mello” — sub acest titlu sugestiv, reputatul economist portughez, universitarul Pereira de Moura, analizează în cel mai recent număr al revistei VIDA MUNDIALĂ (suspendată, de altfel, acum, pentru a doua oară în decurs de un an) mecanismul prin care „un clan de 30 de familii domină viața politică și economică a Portugaliei”.

Cel mai puternic membru al acestui clan este familia De Mello. Ei îi aparține „pachetul de control” al „Companiei Uniao Fabril” (C.U.F.) una din cele mai mari 50 de concerna industriale din Europa occidentală. În stăpînirea familiei De Mello se află, de asemenea, Banca „Tato Alianca”, cea mai mare instituție bancară portugheză, unități industriale din ramura extractivă și chimică, cea mai mare rețea de magazine universale lusitane, precum și numeroase marci hoteluri, „imperiu” familiei Campalimand, cu care De Mello s-a unit recent prin legătura de rudenie, cuprinde banca „Pinto e Sotto Mayor”, două mari fabrici de hîrtie, o uzină melalgurgică, exploatarea de cupru și crom în Angola și Guineea (Bissau). Căile ferate portugheze și rețeaua de căi ferate și rutiere din Mozambic sînt proprietatea familiei Figureido. Cele mai bogate plantații de cafea și trestie de zahăr din așa-numitele „provincii portugheze de peste mări” aparțin familiei Vinhos.

Prin reprezentanții lor direcți „cele treizeci de familii” își asigură conducerea și controlul asupra întregului aparat de stat. Unii dintre cei mai dotați funcționari ai concernelor sînt trimiși printr-un veritabil „sistem de rotație permanentă” (după expresia lui Pereira de Moura) în cele mai importante posturi guvernamentale.

— Fostul ministru al economiei, Teixeira Pinto a fost timp de opt ani director în conducerea concernului C.U.F. În 1960 a fost „lansat” în funcție de ministru al economiei unde, bineînțeles, a vegheat cu mare atenție la interesele grupului Mello. Atunci cînd, în primăvara lui 1969, a părăsit fotoliul ministerial, a ocupat fotoliul de director al Băncii „Tato Alianca” a grupului Mello.

— Fostul ministru al informațiilor, Gornes de Aranjo a fost „lansat” în funcție guvernamentală de grupul Vinhos unde funcționează ca președinte de consiliu de administrație; după părăsirea postului ministerial a primit direcțiunea Băncii Angoleze, aparținînd grupului Vinhos.

— Fostul ministru pentru „provinciile de peste mări” a reprezentat în guvern grupul Fereiro, familie de mari bancheri cu largi interese în Angola și Mozambic. După ce a abandonat cariera ministerială s-a reîntors pur și simplu la funcția anterioară, de unde fusese „delegat” în guvern; director general la „Banca Națională Ultramarina” — instituție bancară specializată în operațiuni în teritoriile coloniale portugheze din Africa.

— Fostul ministru de interne Correia de Oliveira, reprezentînd grupul financiar Fonseca s-a reîntors, după părăsirea fotoliului ministerial, în 1969, la funcția lui „de bază”: președinte al Băncii Fouseca.

— Cel mai proaspăt ex-ministru, Nogueira, și-a schimbat fotoliul de la ministerul de externe pe cel de director în consiliul de administrație al societății Benguela, operînd în Angola și aparținînd familiei De Mello. În acest consiliu are colegi alți patru foști miniștri.

În analiza lui, profesorul Pereira de Moura arată că în echipa ministerială actuală a lui Caetano se numără doi foști directori din grupul De Mello, doi foști înalți funcționari din grupul Vinhos, un fost director al grupului bancar Fereiro, un fost inalt funcționar al grupului Figureido, un fost președinte de consiliu de administrație din grupul Campalimand, „Cabinetul Caetano, la fel ca acela al lui Salazar, seamănă foarte bine cu o listă de directori din întreprinderile celor 30 de familii. Acest fenomen este o trăsătură fundamentală a actualului sistem de guvernare portughez” — conchide reputatul economist.

„Nici Salazar, nici Caetano — De Mello”. Sugestivul titlu al analizei lui Pereira de Moura sintetizează, plastic, mecanismul structurilor dictatorială din Portugalia zilelor noastre. Salazar, dispărut. După doi ani de guvern Caetano, mulți observatori politici folosesc formula „salazarism fără Salazar”. Formula este, însă, inadecvată pentru că nu cuprinde esențialul: pe De Mello și celelalte familii din „clanul celor 30”. Sistemul de „rotație permanentă” continuă.

Potrivit aceluiași surse, fostul sultan nu a acceptat decît vineră trecută să abdice în favoarea fiului său Qabas. Agenția Reuter menționează că sultanul Said Ben Taimur a fost în dese rânduri criticat pentru faptul că a refuzat să aloce o parte a fondurilor obținute din redevențele plătite pentru petrolul extras în scopul realizării unor programe sociale și economice.

EM. RUCAR

TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII

Furtună în universitățile filipineze

O altă cauză a nemulțumirii studenților o constituie arestarea lui Nilo Tayaq, președintele, în vîrstă de 26 de ani, a organizației Kabataan Makabayan. El a fost acuzat de „activități subversive” după ce a adresat un apel la unitatea poporului filipinez în fața împotrivirii ră-măștelor feudale în economia agrară și pentru realizarea de reforme sociale. Tayaq se află întemnițat de câteva săptămîni la carterul general al poliției din Manila, tratamentul cel este aplicat provînciul vii reacții de protest în rîndurile opiniei publice filipineze. Într-un mesaj expediat de celula sa, liderul studențesc a subliniat că forțele reacționare nu vor putea să reușească în campania lor de lichidare fizică a persoanelor cu vederi democratice, „dacă se vor ridica altele pentru a continua lupta în vederea unei

democrații reale și delipluie”. În sfîrșit, a treia problemă „explozivă” este înțelegerea așteptărilor, măsură care a și dus la greve ale studenților din Universitățile din Manila. De teama unor tulburări, guvernul a decretat inițial amănarea reînceperii cursurilor universitare de la 6 la 31 iulie, dar intrucît cadrele didactice s-au plîns că nu-și vor primi salariile pe perioada respectivă, majoritatea studenților de învățămînt superior și-au reînceput activitatea la 6 iulie.

Liderii organizațiilor studențesci din Filipine au avertizat în mai multe rînduri că lupta lor pentru reforme sociale este departe de a se fi încheiat. În această luptă se bucură de un sprijin tot mai larg în rîndurile filipinezilor.

I. RETEGAN

GREVA GENERALĂ A DOCHERILOR BRITANCI

Greva generală a docherilor britanici continuă să paralizze activitatea în porturi, creînd o secară de inflație economică și politică. Totuși, în desfășurarea grevei a intervenit un element nou, care, potrivit aprecierii ziarului „Evening Standard”, „ar putea duce la încheierea grevei în zilele următoare”.

După cum se știe, guvernul a desemnat o comisie specială de anchetă condusă de lordul Pearson, care să examineze cauzele conflictului dintre docheri și patroni și să recomande măsurile necesare pentru reluarea lucrului în porturi. Lordul Pearson și-a făcut cunoscută „formula sa”, cum o numește ziarul „Times”, menită să pună capăt grevei docherilor. După cum relatează ziarul, într-un raport adresat lui Robert Carr, ministrul forței de muncă și productivității, lordul Pearson a recomandat creșterea veniului săptămînal min. al docherilor. Robert Carr a convocat pe reprezentanții celor două părți, Jack Jones, liderul Uniunii generale a muncitorilor din transporturi și George Tonge, conducătorul Asociației naționale a patronilor întreprinderilor portuare, informîndu-l asupra recomandărilor comisiei speciale de anchetă. După întîlnire, Jack Jones a declarat ziaristilor: „Este un avans important față de ofertele anterioare ale patronilor”.

Surse informate din Londra, citate de agenția France Presse, au relatat că revoluția de palat din Salalah care a dus la răsturnarea de la putere a sultanului Omanului și Masecatului, Said Ben Taimur, a avut loc la 23 iulie. Cu toate că circumstanțele în care s-au petrecut evenimentele de la Salalah nu sînt încă cunoscute, se pare că fostul sultan încercat să opună o opoziție rezistentă, el fiind rănit. Said Ben Taimur s-a refugiat apoi în Bahrein de unde a fost transportat la Londra pe bordul unui avion al forțelor aeriene britanice. În prezent, el este internat într-o clinică londoneză.

Potrivit aceluiași surse, fostul sultan nu a acceptat decît vineră trecută să abdice în favoarea fiului său Qabas. Agenția Reuter menționează că sultanul Said Ben Taimur a fost în dese rânduri criticat pentru faptul că a refuzat să aloce o parte a fondurilor obținute din redevențele plătite pentru petrolul extras în scopul realizării unor programe sociale și economice.

RECENT, s-au desfășurat conferința ministerială ordinară japono-sud-coreeană și conferința militară la nivel ministerial american — sud-coreean, care au discutat despre extinderea colaborării militare dintre Seul și Japonia, respectiv — dintre Seul și Statele Unite. Într-o declarație dată publicității la Phenian de Ministrul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene, aceste reuniuni sînt denunțate ca sporînd încordarea în zonă și ca este ostile față de R.P.D. Coreeană. Declarația cere retragerea neîntîrziată a trupelor americane și a întregului lor echipament militar din Coreea de Sud.

INCURSIUNI AMERICANE ÎN LAOS

INTR-O declarație făcută anterior în fața unui subcomitet al Camerei Reprezentanților și dată publicității luni la Washington, ministrul apărării al S.U.A., Melvin Laird, a făcut cunoscut că, în conformitate cu

NOI INCIDENTE ÎN IRLANDA DE NORD

Doi noi explozii s-au produs luni dimineață într-un local din apropierea aeroportului Aldegrave din Irlanda de nord. O persoană a fost rănită, iar clădirea a fost, în parte, distrusă.

Autoritățile au luat măsuri speciale pentru descoperirea autorilor acestor atentate, precum și a celor comise în noaptea de sîmbătă spre duminică împotriva lui Sir Lancelot Curran, membru al Curții supreme nord-irlandeze, și a recerendului Martin Smyth, lider protestant. Un purtător de cuvînt al poliției a informat că cercetările continuă, dar pînă acum nu au fost efectuate arestări. În atențatele din noaptea de sîmbătă spre duminică nu s-au înregistrat victime, a adăugat purtătorul de cuvînt. Poliția a descoperit și o treia bombă, plasată în fața casei unui jurist de la poliția specială din Ulster.

După cum s-a mai informat, Lancelot Curran — în fața căruia fusese pusă prima bombă — a făcut parte din completul de judecată care a respins apelul Bernardette Delin, deputată în Camera comunală, împotriva sentinței de condamnare la șase luni închisorie pentru a fi participat la demonstrațiile populației catolice din Ulster.

CONSULTĂRILE DE LA ROMA

FAZA introductivă a discuțiilor premierului desemnat, Colombo, în vederea formării unui nou guvern a cunoscut luni contacte ce au depășit cadrul informativ. Încă de dimineață, el s-a întîlnit cu majoritatea liderilor democrației creștine (Forlani, secretarul național al F.D.C., Zaccagnini), președintele consiliului național, De Mita și Galloni, vice-secretari ai F.D.C., Andreotti și Spagnoli, președinții grupurilor parlamentare democratice din Camera Deputaților și Senat, examinînd pe larg

principalele probleme politice și economice legate de rezolvarea crizei de guvern.

FOSTUL dictator al Portugaliei, Antonio de Oliveira Salazar, a încetat din viață luni în vîrstă de 81 de ani. El suferise o comotie cerebrală în urmă cu aproape doi ani, starea sa agravîndu-se din nou în iunie a.c.

LA DELHI s-a deschis luni sesiunea de vară a Parlamentului indian. Pe ordinea de zi a sesiunii se află o serie de probleme printre care amendamentele la constituție care interzic propaganda sovînică și dezbinările religioase.

GREVA DE LA GRANADA

MUNCITORII constructori din orașul spaniol Granada se află din nou în grevă. Luni ei nu s-au prezentat la lucru în semn de protest împotriva refuzului patronatului de a semnna un nou contract colectiv.